

مہدویات او دجالیات

یو څو سوالونه او د هغے جوابونه

ډاکټر مفتي ثناء الله صاحب

فهرست

سوال نمبر ۱.....	۴
سوال نمبر ۲.....	۱۱
سوال نمبر ۳.....	۱۳
سوال نمبر ۴.....	۱۶
سوال نمبر ۵.....	۱۹
سوال نمبر ۶.....	۲۱
سوال نمبر ۷.....	۲۴
سوال نمبر ۸.....	۲۵
سوال نمبر ۹.....	۲۹
سوال نمبر ۱۰.....	۳۰
سوال نمبر ۱۱.....	۳۱
سوال نمبر ۱۲.....	۳۲
سوال نمبر ۱۳.....	۳۳
سوال نمبر ۱۴.....	۳۶
سوال نمبر ۱۵.....	۴۰
سوال نمبر ۱۶.....	۴۳

سوال نمبر ۱۷.....	۴۳
سوال نمبر ۱۸.....	۴۴
سوال نمبر ۱۹.....	۴۷
سوال نمبر ۲۰.....	۴۸
سوال نمبر ۲۱.....	۴۹
سوال نمبر ۲۲.....	۵۰
سوال نمبر ۲۳.....	۵۳
سوال نمبر ۲۴.....	۵۷
سوال نمبر ۲۵.....	۶۴
سوال نمبر ۲۶.....	۶۹
سوال نمبر ۲۷.....	۷۱
سوال نمبر ۲۸.....	۷۵
سوال نمبر ۲۹.....	۷۹
سوال نمبر ۳۰.....	۸۲
سوال نمبر ۳۱.....	۸۳

بسم الله الرحمن الرحيم

مهدويات او دجاليات

يوڅو سوالونه او دهغه مدلل جوابونه

سوال(۱): په ټوله دنيا كېنې په مهدوياتو او دجاليات باندې كار كونكو كېنې كوم خلقو باندې اعتبار كېدې شي او كوم خلق به اعتباره دي؟ دې باره كېنې څومونږ څه منهج دې؟

جواب: په مهدويات او دجاليات باندې كار كونكي خلق په مختلفو طريقو سره كار كوي - يو څومنهجونه دادي:

۱) څه دينداره خلق ددين دخدمت په وجه صرف مهدويات اودجاليات سره تعلق لرونكي احاديث بيانوي، خو هغوي دااحاديث دخپلې زمانې په حالاتو نه شي تطبيق كولي.

۲) بعض آزاد خياله او بي دينه خلق په مهدويات او دجاليات باندې كار كوي خو دهغوي دكار مقصد صرف په مخالفت مبني وي.

۳) څه مخلص او دينداره خلق هم دمهدويات اودجاليات متعلق احاديث دموجوده زمانې سره سموي خو دهغوي كار صرف په تطبيق وي. د دې تطبيق مقصد د امت مسلمه څه قسمه اصلاح، دعوتي، سماجي يا مذهبي، د اعلائے كلمه الله په څه قسمه كار كېنې عملاً حصه اغستل مطلوب نه وي.

۴) ددې په مقابلې كې بعض نور خلق د كتاب الفتن او دقيامت د علاماتو دااحاديثو تشرېح كوي خو د هغوي تشرېح د خپلې خوښې تطبيق او په خلقو كېنې د لوړو تحقيقاتو مرتبه حاصلولو دپاره كوي. ددې مقصد نه خو عملي ميدان وي او نه د اكابرو تطبيقات.

۵) هم دغسي ځني کسان کتاب الفتن او اشراط الساعة لولي او وختي حالاتو سره تطبيق کولو سره ډاکابرو منلې شوي اصولو پيروي کوي او په خپله ډاکابرو داطباع کوشش کوي-او دے تطبيق ته عملي جامه اچولو کوشش کوي . خو دهغوي دا عمل صرف سماجي ،معاشي ، معاشرتي او دعوتي يا داصلاح حده پورے مقيد وي- ددے نه مخکېنې په ميدان کې قدم نه ګډي-

۶) هم دغسے د کتاب الفتن او اشراط الساعة والا کسانو هم کمي نشته چه په تطبيق کولو کېنې نوي حالات،داوسني زمانے تحقيقات،وختي ضرورتونه،قرآن او سنت په رڼا کېنې د تطبيق دپاره اکابرو دطرف نه جوړ شوي اصول او د هغه اصولو په تناظر کېنې د تشرېح شوي احاديثو کې ډاکابرو ذکر کړے شوي نصوص موجوده حالاتوسره تطبيق کوي . په دے احاديثو کېنې دا خلق صرف د جهاد د نه کولو طرف ته رابلي . خو نه خو دوي سره په کتاب الفتن او اشراط الساعة کېنې سماجي ،معاشرتي،معاشي او اقتصادي وغيره امورو دپاره وسائل وي او نه په ميدان کېنې ددوي سره موجود افراد وي-

۷) څه خلق کتاب الفتن او د اشراط الساعة عام احاديث باندے بحث کوي خوامام مهدي او دجال سره باره کېنې احاديث نه بيانوي ځکه چه معاشره داسے تحقيق کونکو ته د قدر په سترګه نه ګوري په دے وجه دا وروڼه امام مهدي او دجال سره متعلق احاديث بيانوي هم او دا احاديث د موجوده زمانے سره سموي هم- خو دهغوي په دے تطبيقي منهج کېنې دومره د حدوداو قيود خيال ساتي چه په هغے وجه دامام مهدي سره متعلق احاديثو حيثيت د يو معمے نه کم نه وي-

۸) ددوي په مقابله کېنې څه خلق امام مهدي او دجال د فتنو سره متعلق احاديثوکېنې د تطبيق خيال وساتي اومناسب حدونو او قيدونو په رڼا کېنې دکار کولو کوشش کوي خو ددوي نه په خپل کار کېنې عموماً دوه غلطۍ کيږي-

۱: يوه غلطې دا چه هغوي يو خاص کس مقرروي- ۲: دويمه غلطې دا چه هغوي دے د پاره وخت مقرروي-

يا بيا ددوي نه په دے کښ يوه غلطي وشي چه دهغي په وجه ددوي په کار کښې د شرعي حدونه خيال د نه ساتلو په وجه برکت او د تحقيق کونکو مشرانو توجه نه وي.

۹) کتاب الفتن او اشراط الساعه باندے کا رکونکي داسے خلق ډیر کم دي چه په کتاب الفتن کښې ذکر کړے شوي سماجي ، مذهبي ، معاشرتي ، معاشي صوبائي ، قومي يا بين الاقوامي سطح باندے کار کونکي وي . خو دهغوي مقصد صرف د خپلو نظرياتو خورول وي . چه دهغے دپاره کتاب الفتن او اشراط الساعه صرف د مددگار په توگه اخلي .

بياهم داسي يوڅو تنظيمونه هم موجود دي چه دکتاب الفتن په رڼا کښې په امت په کښې مخکښي ذکر کړے شوي خاميانو ختمولو کوشش کوي . او دے خلقو ته اکثر د سرکار مدد حاصل وي . خوددوي نه خپلو تصوراتو کښې يوڅو بنيادي غلطۍ کيږي.

رومبنۍ تصور: يا خودامام مهدي متعلق د احاديثو علم نه وي او که علم وي بيا هم دا وائي چه دا احاديث موضوعي دي يا ضعيف دي يا په دے د شيعه گانو اثر دے يا په امت د هغه لگو خلقو پيروي کول غواړي چه د هغوي په نزد دامام مهدي ظهور په اصل کښې امت د عملي کارونو نه منع کولو دپاره د اغياروسازش او خور کړے شوي جالونو مجموعه ده . د دوي په خيال اصل کار د شريعت تابعداري، ددے نفاذ اوپه دے لاره کښې موجود خنډان لړکولو دپاره د درس و تدريس ، تبليغ ، تصوف او جهاد نه کار اخستل دي.

(ددوي خيال ددے چه) امام مهدي طرف ته رابلل په حقيقت کے امت يو غير ضروري څيز طرف ته رابلل دي چه په شريعت کښې يي څه حيثيت نشته . دغه وجه ده چه د دوي په خيال د امام مهدي د نظريي څه حيثيت نشته .

دويم تصور: دويم تصور ددے چه دامام مهدي نظريه لړل خو صحيح ده خود دوي فکر ددے چه هر هغه د هدايت کار چه يو انسان يي کوي ، پخپله يا د يو تنظيم اوډلې په ذريعه ... نو دا کار امام مهدي والا کار شو . يعني د دے تصور لرونکو مطابق د امام مهدي مطلب په نيغه لار تلل اوپه شريعت عمل دے . د دوي په نيز ضروري نه ده چه امام مهدي د يو انسان وي .

دريم تصور: د دے په خلاف د خني خلقو په نيز د امام مهدي وجود به د انسان په شکل کې وي خو دا انسان هرڅوک کيدې شي. په هره زمانه او هره علاقه کېن چې کوم انسان هم دامام مهدي په صفاتو متصف شو هغه ته به امام مهدي وئيلي شي.

څلورم تصور: د گن د علم خاوندان شيعه گان اواهل سنتوپه نيز امام مهدي به په آخره زمانه کېنې د نبي کريم صل الله عليه وآله وسلم د نسل فاطمي بي بي او حضرت علي په اولاد او سيدنا حسين رضی الله عنه په پشت کېنې به وي خو د شيعه حضراتو په نيز دا صاحب دولس سوه کاله مخکېنې پيدا شوې دے او تر اوسه پورې په يو غار کېنې پټ دے د خني شيعه گانو په نيز د امام مهدي شخصيت د حضرت خضر عليه السلام په شان دے، موجود في الامصار وغائب عن الانظار، يعني امام مهدي په بنارونو کېنې موجود وي خو په نظر به نه راځي.

پينځم تصور: د گنو اهل سنتوپه نيز امام مهدي به دنبي عليه السلام په خاندان کېنې پيدا کيږي. خودهغوي په نيز د امام مهدي ظهور ته لا ډيره زمانه ده.

شپږم تصور: د داسې اهل سنتو تعداد هم ډير زيات دے چې د هغوي په نيز موجوده دور د امام مهدي زمانه دمخو هغوي دا مسئله تکويني گني نه چې تشريعي. مطلب دا چې د امام مهدي سره متعلق شرعي طور مونږ ته د خه کار محنت ضرورت نشته او نه مونږ د دے مکلف يو. بله چې کله الله او غواړي د غيب نه به اسباب راپيدا کړي او دغه شان دامام مهدي ظهور به واقع شي.

د دے حضراتو د نظريې يوڅو خبرے دادي:

۱: د بيعت نه مخکېنې به امام مهدي ته پته نه وي چې زه امام مهدي يم او کنه.

۲: دغه شان د بيعت نه مخکېنې به خلقو ته هم د هغه باره کېنې خه پته نه وي. بلکه ناڅاپه به علمائے کرام امام مهدي وپيژني او د هغوي په لاس به بيعت وکړي.

۳: د دين چه څومره محنتونه دي هغه ټول چه ادا كيږي دامام مهدي د نصرت سبب جوړيږي دي دپاره د بيل محنت ضرورت نشته. هم دا ديني جماعتونه به دامام مهدي دظهورنه پس هغوي سره ملاويږي.

۴: دظهورمهدي دپاره كه د يو مستقل نوي كار ضرورت وې نوزمونږ اكابرو عالمانو به ضرور دغه اړخ ته توجه راگرزولي وه. بس دا دومره ضروري كار نه دے دے ته توجه وركول ددين د نورو ضروري كارونونه توجه لرې كيږي. په دے وجه دے نه ځان ساتل پكار دي.

۵: د امام مهدي ظهور دپاره چه كله هم كوششونه شوي دي، په نتيجه كښي امت د فتنو ښكار شوے دے. خير ترے نه دے راوتي. دے وجه نه په شريعت عمل د كاميابي ضامن دے. و همي څيزونو ته پام لرنه د نورو مسئلو راپيدا كيدو سبب كيږي شي.

۶: چه په شريعت عمل كيږي نو د راتلونكو كارونو دپاره تيارے صالح عملونه دي چه د هغي طرف ته ددين نورو شعبي دعوت وركوي لگيا دي. په دے وجه كه يو نوے كار شروع شي نو دامت توجه به نوره هم خوره وره شي او مسئلے به پيدا شي.

۷: كله چه الله د يو څيز فيصله كوي نو د هغے دپاره د اسبابو بندوبست هم د هغه دطرف نه كيږي. دغه وجه ده كه الله تعالي د امام مهدي د ظهور فيصله كوله نو د هغے دپاره به يي اسباب هم راپيدا كړي وو.

۸: څنگه چه افغانستان كښ د جهاد د شرعي فيصلي د پوره كيدو نه پس چه كله افغان جهادي گوندونو كښي اختلافات پيدا شو نو الله تعالي خود بخود د ملا محمد عمر په صورت كښي يو مشر پيدا كړو او د خپل غيبي خزانو نه يي دامت دپاره د يو نوے قيادت انتظام وكړو.

۹: دغه شان چه په شريعت عمل جاري وي نونصرت، هجرت، جهاد او اجتماعيت د امت دمسلو حل دے. موجوده زمانه كښي دامام مهدي نظريه خورول د دين په محنتونو كښي سستي پيدا كول دي. او موجوده شرعي كارونه

غير موجود کارونو دپاره پريخودل دي. په دي وجه دا قسمه نظريات پريخودل ضروري دي.

۱۰: چه کله امام مهدي راشي نو هغه به څه نوي شريعت سره نه راوړي بلکه ديو مجد د په حيث به د نبي عليه السلام سنت طريقي به جاري کولو کوشش کوي. په دي وجه د اوس نه په شريعت عمل کول او سنت طريقي جاري کولو کوشش ضروري دے دا کارونه يو شخصيت سره تړل صحيح نه دي.

دا هغه څيزنه دي چه نن صبا د ظهور مهدي د پاره محنت پريخودو د پاره د دلائلو په صورت کښي پيش کيږي. په دے کښي اکثر سوالونه داسے دي چه په دے محنت د نه پوهيدو وجه پيدا شوي دي.

.....

د دي ټولو سوالونو جواب دا دے چه د شريعت مطهره نه مراد د نبي عليه السلام د پيغمبري مقاصد ترسره کول دي. چه په هغي کښي تعليم د کتاب او حکمت، تزکيه نفوس او دغيبي خبرو علم د هر څه نه ضروري دي. دے خبرو وضاحت په حديث جبريل عليه السلام کښي نبي عليه السلام ايمان، احسان، قيامت او علامات قيامت سره کړي دي.

په دي کښي هر يو محنت په خپل ځائے د شريعت مستقل او بنيادي رکن دے. او په دے کښي يو پريخودل د ټول دين پريخودل دي. هم دا وجه ده چه د قيامت په علامو کښي فتني، ظهور مهدي، فتنه دجال اود نزول عيسي عليه السلام درسونه لوستل او خودل او په دي ايمان ساتل چه څنگه ضروري دي، هم دغه رنگ ددي دپاره عملي محنت ضروري دے. لکه څنگه چه دايمان، اسلام او احسان دپاره لگيادے محنت کيږي. لکه څنگه چه ايمان، اسلام او احسان منل، پيژندل، په هغي عمل کول اود دے خورولو سره سره د دے دنفاذ کوشش د شريعت حکم دے. بالکل هم دغه شان د علامات قيامت پيژندل، منل، چه په څه عمل کيدې شي په هغي عمل کول او چه څه پريخودل پکار دي هغه پريخودل او دا شان کوم نیک کار چه په خپله کوو د هغي طرف ته خلق رابلل او دهغي د نافذ کولو کوشش کول د نبي عليه السلام د راتگ مقصد دے. نو دا څه نوي مستقل محنت نه دے بلکه ددين يو

ضروري حصه ده. او ددے د پريخودوپه وجه حقيقت دادے چه ډيري مسئلي مينځ ته راتلي شي. صاحبو، تابعينو او د دين اکابرو هر دور کښي په دے کښي هريو محنت د دين حصه گڼلي ده او دے دپاره يي کار کړي دي.

په موجوده حالاتو کښي لکه څنگه چه د دعوت او تبليغ محنت په يو نوي انداز سره کيږي. د مدرسو د نظم او ضبط پيژنگلو د يو شعبي په حيث کيږي. چه د وخت د تقاضو مطابق د امتحاناتو ترتيب وغيره نوي منظم شکل اختيار کړي دے.

هم دغه شان په بدلیدونکي حالاتو کښي لکه څنگه چه ايمان، اسلام او احسان دپاره علمي او درسي سطح باندے لگيادي محنت کيږي. او په عملي توگه مدرسي، خانقاهونه د جهاد ميدانونه او نور د ديني کارونو شعبي خپل منصبي فرائض پوره کوي. دغه شان قيامت او د قيامت د نښو شعبي مثلاً فتني، ظهور مهدي، د دجال فتني او د عيسى عليه السلام نزول سره متعلقه علمي محنت سره سره تطبيقي انداز اور عملي جد وجهد هم د وخت يو اهم تقاضا ده. چه د دي محنت په وجه به بره بيان شوے اند يښني نه پيدا کيږي.

سوال (۲): په غیر مسلم خلقو کېنې د قیامت او د علامات قیامت متعلق کار کولو والو باره کېنې څه خیال دي؟

جواب: ۱. د عیسایانو مشهوره ډلې کیتھولک او آرتهودیکس دي. پروټسټنټ ډله د ټولو عیسایانو برخلاف ډله ده. په دې کېنې هر یوه ډله د بلې ډلې گمراهی رانقل کوي او د تورات، انجیل او نورو مقدسو صحیفو په رڼا کېنې د ذکر شوي نصوصو د تطبیق سره ذکر کوي.

۲. هغه یهودیان چه د اسرائیلو برخلاف دي هغوي د تورات او دهغې د تشریحاتو په رڼا کېنې اسرائیلو طرف ته هجرت کونکي یهودیان د اسرائیلو موجوده حالات ذکر کوي او د آسماني کتابونو د لاملو په رڼا کېنې دهغې تشریح او تطبیق کوي.

۳. د دې په مقابل کېنې صیهوني یهود اسرائیل طرف ته هجرت نه کونکي او د اسرائیلو د وجود مخالفینو ته د موسي علیه السلام د تعلیماتو نه غدر کونکي بللې شي. او په دې باره کېنې دبائبل او د نورو نصوصو سره د اوسنۍ زمانې تطبیق کوي او دا د "مسیا" د خروج نښه بولي.

مهدویات او د جالیات کېنې د عرب دنیا منلې شوې تحقیق کونکي او مشهور شخصیت منصور عبدالحکیم د په دې موضوع دهغوي ډیر تحقیقي کتابونه چاپ شوي په منظر عام موجود دي. دغه شان د مصري عالم شیخ امین نوم هم مشهور د دې خو د دې بڼا غلو په کار کېنې د تطبیق د اصولو پیروي نشته او نه د تاویل او تشریح دپاره د مخکښو او روستو عالمانو تحقیقاتو ته فکر کوي. په دې وجه د دوي دکار نه زیات خلق فائده نه اوچتوي. دغه شان نور تحقیق کونکي دي چه د هغوي په کلام کېنې یا خو د وخت تعین دې او یا د یو تنظیم سره وابسته وي یا پکښې د اکابرو عالمانو تابعدارۍ نه کولو مسئله وي.

دغه شان د هندوستان یو محقق اسرار عالم هم دې چه د دین باقاعده عالم نه دې خوپه ډیرو ژبومهارت لرو په وجه په دې موضوع ډیرا هم کتابونه لري. بیا هم زموږ دکار مدارد شریعت په اتباع، د دین د ټولو شرعي ډلو او د معتبرو شخصیاتو د اصولو ضوابطو او د تطبیق واضح او درسته پیروي ده. او دا

نظريه ختمول دي چه د دين ديو كار كولو په وجه به گني د دين د نورو
كارونو نه منع كيدل جائز وي. د ايمان، اسلام او احسان سره سره قيامت او د
قيامت د نښو په تشریحاتو كښي علمي، تطبيقي او عملي محنت كولو نه پس د
امام مهدي د بيعت دپاره هجرت، نصرت او جهاد له رواج وركول دي. والله
اعلم بالصواب

سوال (۳): د کتاب الفتن د احاديثو تعلق د ايمانياتو سره دے او کنه؟ په احاديثو کښې زيات تره پيشن گوئي قياس ته نژدې نه معلوميري، نو په هغې څنگه يقين وکړو؟ د کتاب الفتن د احاديثو الفاظ واضح نه دي چه د هغې په وجه د هغې پوره کيدل او د هغې تطبيقول مشکل وي.

جواب: پيشن گوئي او دغيبو خبرې، دې سره متعلق د نبي کریم او د نورو پيغمبرانو معجزې او دهغوي نه نقل شوي پيشن گوئي يو اهم باب دے. خو په موجوده دور کښې يو طرف ته خوځني د علم خاوندانو ته مغالطه شوې ده. (وايي) چه د پيشن گوئو تعلق د ايمانياتو سره نه دے. غالباً دهغوي د رائي وجه داده چه کله هغوي ته پته ولگيده چه ډيرې پيشن گوئ داسې دي چه د هغې الفاظ غير واضح دي. ځني هغه دي چه په ظاهره د سوچ او فکر نه لري معلوميري. د ځنو په ځورالس سوه کاله کښې چرې نه دي ښکاره شوي. ځني ښکاره شوي خو دي خو درواياتو مطابق مکمل نه دي پوره شوي.

د دې ټولو مشکلاتو نه د خلاصي دپاره هغوي دا صورت آسان وگنوجه بس د دې خبرونه انکار وکړے شي او که چرې ومنلي شي نو بياهم د دے اهميت دومره کم کړئ شي چه د انکار برابر وي. بيا دا خپلې کارنامې قانوني کولو دپاره دا خلق رواياتو طرف ته متوجې شو او چه هلته ورته ضعف معلوم شونو د هغوي دا خيال نور هم پوخ شو.

بل طرف ته چه کله هغوي وکتل چه د دے پيشن گوئيانو تعلق اکثر اخبار آحاد سره دے نو دا خيال يې وکو چه بيا د دے تعلق د ايمانياتو سره څنگه کيدې شي؟ د دے نه پس د دوي نظر په دې خبره پريوتو چه د پيشن گوئي خبرې په عقيدو کښې شاملول هڅې يو غلو ده. او ډيره بي خايه غوندې کار دے. په دې وجه دا تجويز مخي ته راغي چه بس د اباب دې هيو بند کړئ شي. انا لله وانا اليه راجعون.

که غور وکړئ شي نو دا خبره بالکل ښکاره کيږي چه پيش گوئي خو د نبوت يو اهم حصه ده. ځکه چه د "نبي" ټکي مطلب دا دے چه دا الله طرفه خبر بيا مومي نو نورو ته ئي ورسوي. هم د دے دويم نوم د غيب خبر دے. بيا آخر دا څنگه کيدے شي چه آخري او د لوی عزم خاوند پيغمبر دے دغيب هيڅ خبر نه وي ورکړے.

قرآن کریم هم دغیب دا خبري په چیلنج سره بیان کړې دي بلکه د قرآن پاک د اعجاز یوه حصه د غیب دا خبرې دې دالله جل شانہ فرمان دے، "ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُونَ أَفَلَا مَعَهُمْ أُنْهَى عَنْهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ (ال عمران ۴۴)"

"دا دغیب خبري دي او ته خو د هغه خلقو سره موجود نه وې چه کوم وخت هغوي خپل قلمونه وتړل چه څوک د مريم بي بي پالنه کوي او چه خپلو کبس په جگړه وو."

بل ځي ارشاد دے، "تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ" (هود ۴۹)

"دا دغیب خبرې دي چه تاته وحی کيږي، ددے نه مخکې تاته او ستاقوم ته څه معلومات نه وو. صبر کوه بي شکه بنائسته انجام د متقيانو دے."

په دے کبس هم هغه خبره دوباره ارشاد شوه او وے فرمائیل چه دا هر څه د غیب(پټو) خبرو نه دي.

دغسې د صحابه کرام رضي الله عنهم په واقعاتوچه غوروکړې شي نو پته لگي چه د هغوي په نيزپيشن گوئي ډير لوئي اهميت لري تر دے پوري چه د روم او فارس د پيش گويو په موقع حضرت ابوبکر صدیق رضي الله عنهم په دے وجه شرط کيښودوچه او دجنگ بدر دفتح نه پس صحابه کرامودا واقعه په ډير زور شور سره بيان کړه او چه کوم شرط ئي د مشرکينو سره مقرر شوه وو هغه هم وصول کړي شو دغه شان د يو جنگ موقع پيغمبر عليه السلام چه د کوم کافر په کوم ځائے کښي قتل کيږي خودلي وو، هغه(کافر) يو انچ اخواديخوانه بلکه هم هغه ځائے قتل کړي شو.

دغه شان حضرت علي رضي الله عنه چه د خوارجو سره دجنگ نه فارغ شونو هغوي د خوارجو لاشونود تلاش حکم ورکړوتر کومې پورے چه دپيغمبر عليه السلام د فرمان مطابق د هغه کس لاش نه وو ملاؤ شوې تر هغه وخت پورے دوي پريشانه ووبيا آخر دا چه د هغه نموني سري(لاش) ملاؤ شو نو هغوي په آرام شو.

ددي مقابل کله چه په مشکل حالاتو کښې د صحابه کرامو په پيش گوښو کښ
معمولي شک پيدا شو نو نبي عليه السلام سخته زورنه وکړه - په يو جنگ
کښې واوړيدل چه فلاني سړي د ځان پروا نه ساتي او زبردست جنگ کوي
نو نبي عليه السلام خبر ورکړو چه دا سړي دوزخي دے حال دا چه دې
سړي په کومه بهادري سره جنگ کوو هغې ته صحابه کرام پسخيدل په دې
حالاتو کښې ظاهره ده د داسې کس دوزخي کيدل د حيرانتيا خبره دمخو چه
کله دغه کس زخمي شو او تکليف نه تنگ شو نو خودکشي وکړه او د نبي
عليه السلام پيش گوئي ټکي په ټکي پوره شوه او ټولو ته دا خبره ښکاره شوه
چه دوي دالله رشتني رسول دے- دا نه چه د حالاتو رخ ته وگوري او د پيش
گوښو خلاف د خپله ځانه يو رائي قائمه کړي نو دا ممکن نه ده.

پيغمبر عليه السلام او دصحابو کرامو د اړخه د دې خبرې حيث ثبوت نه
ملاويري چه د پيغمبر عليه السلام د پيش گوښو نورو اقوالو باره کښې دي د
هغوي په ايمان کښ څه شک وي.

حقيقت داده چه کومه خبره هم په صحيح سند سره ثابته وي په هغې ايمان
روړل فرض او واجب دي- که دا خبره ايمان کښې داخله وي او که په
اخبار آحاد کښې - پاتې خبره د ابهام اوداجمال شوه نو اکثر په څه خبرو کښ
ابهام مقصود وي او په دې ابهام کښې دانسان آزمائش وي-د ضعيف اوقوي
ايمان امتحان وي-په دې وجه محدثونو د دې احاديثو نوم "کتاب
الفتن" کيښود-چه د دې احاديثو په ذريعه د انسانانو امتحان او آزمائش وکړئ
شي-الله تعالي دې مونږله دغيب په خبرو او "کتاب الفتن" کښ بيان شوي
واقعاتو باندې د عمل توفيق راکړي-

سوال(۴): دامام مهدي نه مخکېني چه په دنيا کېني کوم کوم علامات تير شوي دي، په هغې کېني په ځنې احاديثو کېني دروسي نسل کوم کوم ملکونه شامل دي؟ د سعودي د باچايانو ترتيب او په دې دوران کېني د امام مهدي د ظهور نه څه مراد دے؟

جواب: په دې روايت کېن مختلف قسمه نېني دي. رومي نېنه داده چه په تاسو به ترک حمله وکي او دوئمه نېنه داده چه کوم باچه به مال جمع کوي (په مال جمع کولو کېني مشهور وي) نو دا مالدار باچه به مړ شي. او د دې نه پس به داسې باچه راشي چه ضعيف به وي يعني بدن به بې هم کمزوري وي او په حکومت کېني به ئي هم کمزوري اثروي دوه کاله به حکومت وکي خو دوه کاله پس به ترې حکومت واخستې شي. حکومت اخستو دپاره "خلع يخلع" صيغه استعمال شوي دمطلب داچه حکومت به خو د دۀ وي خو کوي به بل څوک يعني خلع به وشي. په داسې طريقه به ترې حکومت واخستې شي چه په نوم خو به د هغه حکومت وي خو (اصل) بادشاهي به د بل سړي وي. او د دمشق د جماعت دواړو طرف ته به "خسف" وشي او په شام کېني به کم نه کم درې ډلې راوځي. او دمغرب اوسيدونکي به مصر طرف ته راوځي او دا د سفياني د خروج هم نېنه دمدغه شان په روايت کېني مختلفې خبرې ذکر شويدې.

رومي نېنه داده چه ترک به په تاسو حمله وکړي. ترک نومي سړي، دا حضرت نوح عليه السلام د زوي يافت په اولاد کېن دے چه هغه ته پينځۀ غټي غټي قبيلې منسوب دي. په دې کې ۱. بنو هياطله ۲. بنو صفده، چه موجوده چينيان دي، ازکس، اسکس، بنو الروس) دا درې واړه روسي نسل دے يعني دروس چه کومي علاقې دي په دې کېني خوري وري دا قبيلې موجود دي. ۳. سلجوقي خاندان، چه الپ ارسلان سره د غرونو نه راکوزشو او باچه شو. ۴. تتر، منگول او مغل، دا څلورواړه مشهور خاندانونه دي. ۵. نوري قبيلې چه د ترکستان په نوم مشهور دي لکه ازبکستان، تاجکستان او د کرغزستان وغيره علاقې دي. نو دا ټول ترک دي.

په ترک نسل کېن بڼۀ انسانان هم شتي او خراب هم. په اوسنئ زمانه کېن بڼۀ ترکيان سلاجقه دي. او په خرابو ترکيانو کېن د کافرانو موجوده ملکونه لکه

چين، روس او نور بې دينه ملکونه پکښې شامل دي خو په دې کښې ځنې داسې خلق دي چه هغې ته بربر وائي-بربرنسل يو خوافريقي دي او يو ترکي دے-موجوده زمانه کښې که دې نښې ته وکتې شي نو په اسلامي تاريخ روس په شام باندې هغه وخت حمله وکړه چه کله دهغه نه دلونې طاقت (Super Power) نښه په افغانستان کښ د شکست او د سويت يونين د ختميدو سره ولويده-دې نه پس رومښئ جگړه ئې په شام کښې د مجاهدينو خلاف شروع کړه.

دې نه پس دوئمه نښه دا بيان شوې ده چه کوم باچه به مال جمع کووهغه به مړ شي-که اوسنئ زمانه کښ د دې تطبيق وکړي شي نو د شاه عبد الله د مرگ نه پس دا قصه مخې ته راغلې ده-که چه روس د شام په مزکه حمله وکړه-او هم په دغه زمانه کښ د سعودي عرب په تيرو شوو باچايانو کښ د ټولو نه مالدار باچه شاه عبدالله مړ شو-د بي بي سي په يو رپوټ کښ د اکي پټه جاسوسي څانگه، سي آئي اے، دا انکشاف وکو چه د شاه عبد الله په دور کښ د سعودي عرب په خزانه کښ د ټولو زيات مال او دولت جمع شو- دا دولت شاه سلمان اودهغه ځوئ محمد د يمن په جنگ او په نورو عياشو والوزولو-او دغه شان ځان، خاندان او ملک ئې دراروانو پيش گوئې د پاره درست ثابت کړود دې نه پس فرمائي "ويستخلف بعده ضعيف" د دي نه پس يو ضعيف باچه به خليفه شي-دغه رنگ په ۲۰۱۵ء کښ شاه عبد الله مړ شو-دې نه په ۲۰۱۷ء کښ شاه سلمان اول محمد بن نائف خپل ولي عهد جوړکړو او بيا ئې هغه ختم کړو او خپل ځوئ محمد بن سلمان ئې خپل ولي عهد جوړکړو.

۲۰۱۵ء نه ۲۰۱۷ء پورې خو دشاه سلمان حکومت وچليدو خو ۲۰۱۷ء نه پس بيا چه کله سلمان خپل ځوئ ولي عهد کړو نو د هغې نه پس ټول کارونه د سلمان ځوئ کوي په ظاهره سلمان باچه دے خو په حقيقت کښې نه دے.

دې نه پس دا خبره وفرمائله چه د دمشق جماعت کښې به خسف وشي-خسف به يا تکويني طور وي يا به پيش گوئې پوره شوي وي-او دا قسمه ډير واقعات مخي ته راغلي دي-دخسف مطلب يا خو په څه وجه دمزکي لاندې تلل دي او

يا د ميزائلو او بمونو په وجه دخلقو په مزكه ورننوتل دي. لكه دشام مزكه چه د بارودو په وجه تس تس شوي دهپه دي حديث شريف مخكښي دي چه په شام كښي به دري غتي غتي پلي راوځي په سنيانو كښ القاعده او داعش، قوم پرستوكښي كرد او نوري پلي اوشيعة او روافضو كښي دبشارفوج په ټولوكښي اول دے چه په خپلو لگياوو جنگيدل.

سوال(۵): د آذربائي جان باره کښې روياټ اوډدې نه څوک څوک مراد دي؟

جواب: آذربائي جان سره متعلق نعيم بن حماد په کتاب الفتن حديث نمبر ۲۱۳ باندې نقل کړي دي، "عن النبي صلى الله عليه وسلم للترك خرجتان، خرجه يخرجون آذربائيجان والثاني يربطون خيولهم بالفرات لا ترك بعدها"

يعني ترکيان به دوه ځله راوځي يوځل آذربائي جان سره او بل ځل به دفرات سره خپل اسونه تړي دي نه پس به ترکيان نه وي.

دوئم روايت کښې داسې دي، "عن مكحول قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم للترك خرجتان (خروجتان) احدهما يخرجون آذربائيجان والثاني يشرعون علي ثني الفرات. هكذا عن عبدالرحمن ابن زيد في حديثه عن رسول الله انه قال ضيعت الله تعالى عن خيولهم الموت فيرجلهم فيكون فيهم ذبح الله الاعظم لا ترك بعده" فرمائي چه ترکيان به دوه ځله راوځي يو ځل دفرات خلاف او بل ځل آذر بائيجان دپاره عبدالرحمن بن زيد فرمائي چه الله به دهغوي اسونه مړه کړي بيا به دوي پياده راوځي د الله د طرفه په دوي مرگ راشي او قتل قتال به وشي د نه پس به ترکيان راوځي دغه روايت مکحول دنعيم بن حماد نه په حديث نمبر ۱۹۰۵ کښ رانقل کړي دي او آذربائيجان سره متعلق دوئم روايت دغه شان د شيعه گانو په کتاب کښ هم موجود دے چه دا تري معلوميزي چه کله د آذربائيجان مسئله راشي نو مسلمانان او ترک دواړه به روځي او ډيره وینه به توي شي او دمسلمانانو قتل عام به وشي دمسلمانانو وینه به توي شي او ددي نه مسلمانانو ته الله تعالي د امام مهدي په ذريعه فتح ورکړي.

هم دابه دامام مهدي دظهور د آخري نښو نه وي او س سوال ددے د " ترک" نه دلته څوک مراد دے؟ که چري مونږ نعر و احاديثو ته وگورو چه د خراسان په باره کښې نقل شوي دي چه د خراسان نه به دجال راوځي يا داسي راغلي دي چه مسلمانان به روم فتح کړي او دشام په فضائلو کښ راغلي دي چه دشام خلق به پکښې هم شريک وي يا د دمشق د غوره والي باره کښ هم احاديث راغلي دي.

دي ټولو احاديثو کښ تعارض ختمولو دپاره مناسب تطبيق ددے چه په دے علاقوښ کوم نيکان خلق دي ددې نه هم هغه مراد دي او ددې علاقې فاسقان

فاجران په فضائلو کښ نه دي داخل بلکه د نيکانو خلقو فضلت مراد دے په دې نظر چه ورته وگوري نو اگرچه په موجوده زمانه کښې ډير ے کمئ کوتاهئ دي شرعي کمئ هم شته، د عقيدې خرابئ هم شته او ډير کمزوري عملونه هم شته بيا هم الحمد لله په امت کښې څه نه څه دين شعور موجود دے.

د حديث د دوئم اړخ نه دا معلوميري چه د ترک اطلاق په تاتار هم کيري او د ترک اطلاق په روسي نسل هم کيري او په چيني نسل هم د ترک اطلاق کيري نو د ترک نسل چه کومې خرابئ په احاديثو کښ راغلي دي نو د ترک نه هم دا مراد اخستل پکار دي او چه کوم مسلمانان دي او څه نه څه محنت هم کوي په هغوي دا احاديث منطبق کول مشکل معلوميري البته دا وئيل چه په دوي کښ خرابئ دي او د خرابي د عقيدې يا نورې خرابئ دي نو امت ددې خرابو نه منع کولو دپاره که چرې داسې احاديث بيان کړيشي چه د اکابرو د تربيب او د اهل سنت د اصولو مطابق وي نو دې کښې څه باک نشته.

سوال(۲): ظهور مهدي اود دجال د فتنې متعلق څه اشکالات اودهغي حل...مکانې،زمانې،سیاسي،تکویني او شرعي او داهل حل و عقد سره متعلق وضاحت وکړي؟

جواب:د مهدي د ظهور او د دجال د فتنې متعلق د تمهید په توگه خو خبرې پیش کوم چه داټول اشکالات به پرې،ان شاء الله،ختم شي.

رومبی خبره: په احادیثو کښې د ظهور مهدي یو څو نښې دي.کله چي هم دانښې پوره شي امام مهدي به ښکاره شي. که په دې نښو کښ یو نښه هم پوره نه وي نو امام مهدي به نه ښکاره کیږي.په دې نښو کښې یوه نښه زمانې ده.مطلب دا که چرې په یو زمانه کښ داما مهدي نښې بیاموندې شي نوهم په دغه زمانه کښې به امام مهدي ظاهریدل ممکن وي.خوکه په یو کس کښې دامام مهدي نښې وي اوپه دغه زمانه کښې دامام مهدي نښې نه وي نو دغه کس ته حقیقي مهدي،دکوم وعده چه شوی ده،نه شي وئیلی کیدی.اگرکه خلق پرې متفق شي او اسلامي حکومت وي یا بیاکه یوسړې دامام مهدي دعوه وکړي نو ددې سړي دسنن ابی داؤد مطابق دقتل حکم دے.

ځکه چي دا سړي مفارقه عن الجماعه(دمسلمانانود جماعت نه جدا کیدونکي) دے.دحدیث داسي الفاظ دي،"فاقتلوه کاننامن کان"يعني دې دي قتل کړي شي اگرکه ډیرلوی شيخ او سیدوي.ځکه چه که څوک دامام خلاف دشرعي دلیل نه بغیر خروج کوي نو هغه قتلول پکاردي.

دوئمه خبره: که امام مهدي زمانه هم بیا موندې شي خوچه دامام مهدي کوم مکان دے هغي مکان باره کښې معلومات نه وي.يعني چه مکاني صفات پکښې نه وي چه کوم ځائے پیداشوي دے،کوم ځائے لوی شوي دے،کوم ځائے ته ئې سفر کړې دے،اصل نسب ئې کوم ځائے دے او علم ئې کوم ځائے حاصل کړے دے،تحریک ئې دکوم ځائے نه شروع شوي دے.اوچه دا تحریک په امام مهدي ختم شوي دے خو هغه انکار کوي.خلق په زوره هغه مهدي مني.نودا مکاني نښې دي او دا ضروري دي.

درئمه خبره: په دغه زمانه کښې په سياسي لحاظ سره هغه نښې ضروري دي چه په کومه کښې به امام مهدي رازي.اوددوي دظهور دپاره سياسي

طور معامله سازگاره وي که سياسي طور معامله ناسازه وي نو اگرکه زماني او مکاني نښي موجودوي خودغه کس ته مونږ امام مهدي نه شو وئيلي.

څلورمه خبره: دامام مهدي دظاهريدو نه مخکښي د هغه په مددگارو کښي د شرعي صفاتو موجودگي ضروري ده. چه شرعي صفتونه موجود وي نو هله به امام مهدي ښکاره کيږي که شرعي صفات نه وي يا ذکرشوي صفاتو کښي يو هم نه وي او د خليفه د انتخاب شرعي طريق کار سر ته ونه رسيدو نو ده ته به امام مهدي نه شي وئيلي.

پينځمه خبره: دغه شان تکويني نښي هم ضروري دي يعني دامام زمانه، مکان او دامام مهدي د ظهور نه مخکښي سياسي، شرعي او مکاني نښو سره سره په دغه زمانه کښي تکويني صفتونه هم ضروري دي. د تکويني نښو او صفتونو مطلب داده چه په دغه زمانه کښي به د آسمان او زمکي څه حالت وي. د فضا، د اوبو، درياوونو او بارانونو به څه حالت وي؟ د آسمان د درزار او غر بار، اسماني بجلي او رڼاگانې به څنگه وي. د خلقو اخلاقي صورت حال به څه وي، عادتونه به ئي څنگه وي. که چرې په يو زمانه کښي دا ټولي نښي وي دکومو ذکر چه په احاديثو کښي دامام مهدي د ظهور په باره کښي راغلي دي نو بيا به مونږ وايو چه دا زمانه، دامکان، دا نښي شخصيه، شرعيه او تکوينيه موجود دي. دې نه پس علماء به وي اود هيو عالم په لاس به ۳۱۳ کسانو بيعت کړي وي. د دوي حيثيت به حل وعقد د خاوندانووي. او د دوي به دا ذمه واري وي چه په دوي کښي کله دا مطلوبه شرطونه پيداشي نو دغه حل او عقد والا په لاس به بيعت وکړي او دوي ټولو په يوداسي کس اتفاق وکړي چه په هغه کښي به تقريباً ۷۴،۷۵ نښي موجود وي او امام مهدي به د بيعت نه انکار کوي او دوي به اصرار کوي او مجبوره کوي به ئي نودا بيعت په اصل کښي مکمل خلافت حسابيږي.

ښکاره خبره ده چه داهل حل وعقد به امام مهدي پيژني، دهغه پيژند گلو به وي او دهغه د تقوی نه به ښه خبر وي. دامام مهدي په غټو نښو کښي رومي نښه داده چه هغه به دامامت په منصب فائز وي فاطمي او حسني حسيني به وي. د شريعت په رڼا کښي به يو متفقه شخصيت وي او هيڅ قسمه ډلي يا تنظيم سره به بغض نه لري. باقاعده د يوډلي سره به وابسته هم نه وي که وي هم نو داسي نه چه شرعي اصولو مخالفت د کوي. دغه شان د خلقو هغه سره عقيدت

او دهغه په خلافت اتفاق دامام مهدي نښې دي که دا نښې بيا موندې شوې نو داکس به خليفه اوامام وي.د خليفه کيدو مطلب دادے چه دمسلمانانو د بادشاهي سره متعلقه ټولو کارونوډمه وار به وي.يعني ډمه واري په دوي وي او امامت يعني په شرعي امورو کښي ددوي اتباع،چه دعالمانو ډمه داري شمارلي شي،دا به هم د امام مهدي وي. لکه څنگه چه داؤد عليه السلام اوسليمان عليه السلام سره نبوت اوخلافت دواړه وو. يا د موسيٰ عليه السلام اوهارون عليه السلام سره دواړه ډمه واري وے. لکه څنگه چه طالوت عليه السلام په زمانه کښ حضرت طالوت عليه السلام بادشاه وواودوخت پيغمبرامام ووخو دامام مهدي به ناشنا شان وي دوي کښ به دواړه صفتونه وي.په يو وخت کښي امام به هم وي اوخليفه هم. او دغه شان مسلمانان به يوموتي کړي.

دامام مهدي دظهورد زماني نه مخکښي چه دمسلمانانو په ذهنونوکښي به ددين کوم مطلب او خيالات وي په هغي چه به څومره خرابورواج بياموندي وي اوڅومره ظلمونواوبي انصافوکښي چه به دا امت اخته شوې وي چه دهغي نه پس به د قتل عام اودويني بهيدو حالات به جوړ شي تر دې چه په الله وئيلواو اسلام قبلولوبه خلق قتل کړي شي.دحالاتو جبر به دومره حد ته ورسې چه پوره دنيا به دظلم نه ډکه شي.خو چه کله دالله رحم مسلمان امت ته متوجه شي نو امام مهدي به راشي او ټوله مزکه به د عدل او انصاف نه ډکه کړي.اود ظلم نه ډکه علاقه روم به فتح کړي.د يورپ ظالمانه نظام به ختم شي او په دغه زمانه کښ د اسلام جهنډه به په ټوله نړۍ اوچته شي.هم په دے زمانه کښ به دجال راشي او د ظلم او ستم بازار به گرم کړي.ددجال د خاتمي دپاره به عيسيٰ عليه السلام تشرېف راوړي. دا شپږبنياډي علامات دي چه په هغي کښي زماني،مکاني،تشخېصي،سياسي،تکويني او شرعي سرفهرست دي.

ددجال کارکردگی او په موجوده زمانه کېنې دهغه طریقه کار

سوال (۷): ددجال په باره که چرې د روایاتو جائزه واخستې شي نو دا پته لگي چه دنیا کېنې به دجال د عامو خلقو په مابین کېنې د راتلو انداز مختلف وي.د بعضي روایاتونه معلومیري چه دی به د مصر په بنارقوص کېن پیدا کیري.خني روایاتو کېنې د دجال د خوراک خبناک ذکر دے خني کېن د گرزیدو راگرخیدو ذکر دے.په خني کېنې د دجال د کعبي شریفې نه د طواف کولو ذکر دے.او بعضو کېنې د ابن صیاد په شکل کېن تذکره شوي ده.په بعضي نورو روایاتو کېنې داسي ذکر راغلي دے چه شیطانان اودجال به رازي او تاسو ته په جماعتونو کېن د دین خبري کوي.په بعضي روایاتو کېن د دجال په زنجیرونو ددترلو ذکر دے.او په آخره زمانه کېن به راووزي اوپه ټوله دنیا کېن به فساد خور کړي.او په مزه مزه به د خدائے دعوه وکړي او په مکه او مدینه کېنې به د داخلیدو ناکامیابه کوشش کولو ذکر دے.

سوال (۸): اوس پوښتنه داده چه په دي مختلفو رواياتو کښي د دجال په ډيرو شکلونو کښي راتلل څنگه ممکن کيدئ شي؟ آيا دجال هم د شيطان په شان شخصيت دے او خپل ذريت لري که څنگه؟ لکه څنگه چه حديث شريف کښي دي چه د دجال نه مخکښي به د يرش دجالان راځي او هر يو به د نبوت دعوه کوي يا د دي نه مراد د دجال پيروکار دي؟ او آيا يو کس چه په زخميرونو کښ تړلي شوي وي څنگه مختلف قسمه کارونه کوي شي.

جواب: جواب نه مخکښ د تمهيد په توگه په دي خبره ځان پوهه کړئ چه څه رنگي قبر کښي کيښودو نه پس به د هر انسان نه تپوس کيږي او دي د پاره د نکير او منکر په نوم فرستي به راځي، څنگه چه دا فرشته يوه ده او په يو وخت کښي په ټوله دنيا کښي خپل کارونه سر ته رسوي کيدئ شي هم دغسي طاقت الله پاک دجال له هم ورکړي وي-او څنگه چه هر کس ته په قبر کښ د نبي عليه السلام مخ مبارک بنودلي شي حالانکه دا نظاره په بے شماره ځايونو کښي کيږي دغه شان دجال له به هم د ډيرو کارونو طاقت ورکړئ شوې وي.

الله تعالي به دجال له د فطرت نه پورته د ډيرو کارونو طاقت د استدراج په طور ورکړي وي-څنگه چي فرشتو، پيريانو او شيطانانو ته په ډيرو شکلونو کښي د راتلو صلاحيت ورکړے شوے دے-نو دغه شان دجال ته به هم داسي طاقتونه ورکړے شوي وي چه د انسانانو بے لاره کولو دپاره به دا طاقتونه استعمالوي- يو سوال داهم دے چه شيطان ته خو دا دومره لوئي عمر او طاقت دآدم عليه السلام سره د بغض په وجه د امتحان په توگه ملاو شوې دے نو دجال ته به دا دومره قوت طاقت ولي ورکړي شوې وي؟

نو د دے جواب دادا دے چه قرآن وحديث کښي غور فکرنه پس دا خبره معلوميږي چه دجال به د سليمان عليه السلام په زمانه کښي د شيطانانو سره ملاو شو او د هغوي حکومت ته به ئ د نقصان رسولوکوشش کولونو الله تعالي سليمان عليه السلام ته د پيريانو د قابو کولو علم ورکړوچه د هغي په وجه سليمان عليه السلام دوي نه مختلف کارونه اخستل شروع کړل-او چه کومو به انکار وکړونوخلق د هغوي دشر نه بچ کولو دپاره به يي په سمندرونو کښي قيد کړل-واخيرين مقرنين في الصفا...اود صحيح مسلم په

مقدمه کښې د عمرو بن العاص په روايت کښې دي چه په آخره زمانه کښې به شيطانان راوځي او خلقتو ته به جماعتونو کښ دین بنائې.

دگمان په طور داهم وئيلي کيدئ شي چه سامري هم د فرعون دحکومت دمضبوطيا، د مصر داحرام تعميرات جوړولو، بني اسرائيلوکښې دفتنه او فساد پيدا کولو اود موسی او هارون عليهماالسلام باره کښې غلطې خبريې خورولوکښې ډير مخکښې مخکښې ووخوچه کله ئي په بني اسرائيلو کښ د بت پرستئ رواجولو کوشش وکړونو الله تعالي د موسی عليه السلام په ژبه مبارکه هغه له دسزا په طور د ژوندي ساتلو وعده وفرمانله، وان لک موعدا لن تخلفه.....څنگه چه الله پاک شيطان له د انسانانو د آزمائش دپاره اوږد عمر ورکړي دے-وئيلي شي چه روستو زمانه کښ الله پاک د سليمان عليه السلام په لاس سامري د سمندر په جزيرو کښ قيد کړو.

اوس په دے خبره پوهيدل پکار دي چه څنگه د دنيا باره کښ فرمائيلي شوي دي چه."الدنيا سجن المؤمن وجنة الكافر"يعني دنيا د مومن دپاره قيد خانه او د کافر دپاره جنت دے-خو دا قيد خانه دالله تعالي احکامات منلو او دنفس دنافرمانئ په وجه داسي حالت پيش کوي چه لکه دا يو جيل وي او کافر دالله حکم نه مني او د نفس هر خواش پوره کوي نو د هغه دپاره گويا دا دنيا په ظاهره يو جنت او آزادي ده-حال دا دے چه په حقيقت کښ داسي نه ده.

او د دے دويم مثال دا دے چه په روژه کښ د نیک اعمالو د ماحول په وجه شيطانان په سمندرونوکښ وتړلي شي ځکه چي دکم خوراک په وجه دنفس اتباع نه کيږي-د گناه ماحول نه وي نو نيکو طرف ته شوق زيات شي-خو که دکم خوراک باوجود يو سړي دنفس خبره مني او د گناه ماحول نه وي خو بيا هم ځان دپاره پخپله دگناه ماحول جوړوي نو د هغه دپاره د دي خبري هيڅ فائده نشته چه شيطانان دي په سمندرونو کښ تړلے وي-ځکه چه سمندر کښ سرکشه شيطانان قيد وي عام شيطانان خو بياهم موجود وي-او د انسان په شکل کښ هم شيطانان موجود وي.

دغه شان د دجال د قيد ولو ذکر هم دے-نبي عليه السلام د امت په باره کښې چه د فتنو کومې پيشن گوئي کړې دي د هغې مطلب دادے چه مونږ ځان د دغې فتنو نه وساتو اونور خلق هم بچ کوکه چرې مونږ ځان او نور خلق

دفتنو نه بچ نه کړل نو دا فتنې به دجال او د هغه نسل د قید نه آزاد کړي. ځکه چې د نیکو ماحول او د فتنو نه نجات په اصل کېنې دجال او دجالي نظام په زنځیرونو کېنې تړل دي. چې کله امت په فتنو کېنې مبتلا شي نو دجال او د هغه کارندویه به ازاد شي دجالي نظام دپاره به کوششونه کوي او نیکان صالحان به قید کوي. او د دې مثال لکه چې په حدیث شریف کېنې بیان شوي دے چې کله یو کس دروغ وائي نو درحمت فرښتي د هغه نه په میلونو لرې تختي اود بسم الله نه وئیلوپه وجه شیطان په خوراک څښاک کېنې شریکيږي او بسم الله وئیلوونه پس التی کوي. او چې کله مؤمن ذکرکوي نو شیطان لرے تختي او چې ذکر نه کوي نو شیطان د دے په زړه خپل خرتم ورځته کړي او سپیره والي د دے په زړه کېنې ورداخل کړي دغه دا ئي هم فرمائیلي دي چې کله انسان د سحر مونز له پاڅي نو شیطان تري نه تختي او چې (مونز نه بغیر) واپس اوده شي نو شیطان د دے په غوږونو کېنې متیازي کوي.

د دے روایاتونه معلومیږي چې د فرشتو تیښته د گناهونوپه وجه او دشیطانانوراتگ د نیکو اعمالو د نیش والي او سپیره توب په وجه دي. دغه شان د دجالي نظام قیام دخلافت د سقوط په وجه دے. او دجال راتلل، دفتنو دپيروالي او د نیکو دلبروالي په وجه دے. تر دے حده پورے چې عالمان، جماتونه، بیت المقدس، حج او دمونزحقیقي روح او دشعائرو به خاتمه وشي.

ددے نه ثابتیږي چې په یو وخت کېنې یو کس قید کیدي هم شي او آزاد هم. او د دجال حقیقي آزادي خو به د فتنو د تورو تیارو د خوریدوپه وخت کېنې وي. البته نیمگړې آزادي به کله نه کله د مخصوص فتنو د پیروالي په وجه وي. خو چې دا فتنې بندې شي نو دجال بیا قید کیدشي، لکه څنگه چې د شیطان په باره کېنې دپيرواحادیثونه ثابتیږي.

بیا داهم کیدشي چې په یو وخت کېنې به فتنې نه وي ولے تکویني طور به دجال ته د یو مخصوص وخت دپاره آزادي ملو شي لکه د بدر په غزا کېنې چې شیطان په ډاگه گرځیدو خو چې کله ئي د فرښتو نصرت په نظر راغلو نو وے وئیل، اني اري ما لا ترون----

لکه څنگه چه د نيکانو صالحانو خلقو خپلو کښې رابطة وي هم دغه شان د شيطانانو او دهغوي هم خيال دجالي مخلوق هم مسلمانانو ته تکليف رسولو دپاره رابطة وي. د الله جل شانہ ارشادے، "وکذالك جعلنا لکل نبی عدو شیطین الجن والانس-----" او دغه شن مونږ دهر پیغمبر دپاره مونږه د انسانانو او د پیریانو شیطانون دشمنان کړي دي چه یو بل له دهوکه ورکولو دپاره په ظاهره بنائسته او د دین نه د بیزاری خبرې کوي لگیا وي.

د دے نور وضاحت دا دے چه څنگه د تیږه په میدان کښ آزاد وو. دهغوي من وسلوی، دوریځو سوري، د جامو نه خیرنیدل او داسې نور ډیر نعمتونه، ولي بیا هم د تیږه دمیدان نه وتل دهغوي دجهاد نه دانکار او موسیٰ علیه السلام ته رت جواب "فاذهب انت ربک فقاتلا-----" ورکولو په وجه د سزا په طور سرگردان وو، یتیمونه في الارض----- خو دابندول او قید کول داسي وو لکه څنگه چه یاجوج ماجوج د بنیدو باوجود د مذهب قومونو (روس، چین، ترک او منگول) په شکل کښې لږلږ راوځي او نیکان خلق پریشانې کوي او آخره زمانه کښ به ټول راوځي څنگه چه حدیث شریف دے چه دیاجوج ماجوج په دیوال کښې سوري شوے دے. معلومه شوه چه دوي د دغے سوري نه راوځي نو دنورو انسانانو په شان به دنیا کښې آباد شي.

هم په دے انځور کښې که د هغه احادیثو مطالعه وکړي شي د کومو مطابق چه شیطانون په فضا، هوا اوسمندرونو کښې بغیر د څه رکاوټ نه سفر کوي خو دنیا کښې د فتنو ډیر والي په وجه د دجال پیروکار به زیات شي نو د دې طاقتونو نه زیات طاقتونه به دجال سره وي چه په هغې کښې د هواگانو قابو کول، څوک ناروغه کول، څوک روغول، چاله خزاني ورکول، څوک په ظاهره جنت کښې او څوک په دوزخ کښې ساتل او څوک مړ کول او څوک ژوندي کول، دا ټول په دجالي قوتونو کښ شامل دي. والله اعلم بالصواب

سوال (۹): د امام مهدي د ظاهریدو نه پس به د دنیا د مسلمانانو څه حالت وي او په دغه وخت کېنې به دنیا کېنې څه حال وي؟

جواب: دامام مهدي د ظاهریدو نه پس به د ټولې دنیا معتدل انسانان که هرې فرقې، تنظیم، مسلک او مذهب سره تعلق ساتي، هغوي به دامام مهدي په قیادت متفق شي او د کفر سره به جنگ شروع کړي. ددوي په مقابل به د کافرانو یوه ډله وي، څنگه چې په حدیث کېنې فرمائیلي شوي دي، **حتى يصير الناس الي فسطاطين، فسطاط ايمان لانفاق فيه وفسطاط نفاق لايمان فيه** "یعني مسلمانان به دوه ډلو کېنې تقسیم شي. یعني منافقه ډله به ختم شي داسې به نه وي چې ایمان هم وي او کفر هم.

یو متواتر روایت داهم دے چې یو جماعت به د حق د غلبې دپاره جنگیزي تر دې چې دهغې آخري حصه به د دجال سره وجنگیزي" د دې روایت نه داهم معلومیزي چې د دجال دراتلو پورے به یوه ډله د هر قسم منافقت نه پاکه وي او د اعلائے کلمت الله دپاره به جنگیزي ددې نه مخکېنې دا خبره معلومه شوه چې اخلاص مند مسلمانان به د امام مهدي په مشرۍ کې راوځي او د کفري طاقتونو سره به وجنگیزي. یو خبره داهم معلومه شوه چې دا امت د خیر امت دے. د خیر امت معنی داده چې جهاد، قتال او ددین نور محنتونه به کوي او عملاً به د حق ملگرتیا کوي. په دے وجه ددے امت اجماع معتبر ده څنگه چې فرمائیلي شوي دي چې **"وَذَاكَ جَعَلْنٰكُمْ اُمَّتًا وَسَطًا"** او داچې **"لَا تَجْتَمِعُ اُمَّتِي عَلَي الضَّلَالَةِ"**، دې نه معلومه شوه چې دا امت مجموعي طور په دوک (دجل او فریب) کېنې نه شي پریوتې. دا نه شي کیدے چې پوره امر په کفر متفق شي بلکه په هره زمانه کېنې به ځنې خلق داسې وي چې د کفر او فسق په مقابل کېنې به همیشه د دلیل او حجت په اعتبار سره غالب وي. د هغوي قول او فعل به د حق د تائید او نصرت دپاره وي. دغه شان په اعتبار سره هم الله رب العزت دا دین غالب ساتي.

سوال (۱۰): په موجوده زمانه کېنې د ډيروارخونو نه به دامام مهدي د ظهور دعوي کيږي، نو په دې کېنې د رشتيني مهدي پيژندگلو به څنگه کيږي؟

جواب: قرآن و حديث کښه درشتيني امام مهدي د پيژنگلو دپاره بيان شوي صفات او علامات داسې لولۍ لولۍ نښې دي چه د هغې په موجودگۍ کېنې به دا وئيلي شي چه دا رشتيني مهدي دے- او په دے کېنې د ټولو نه لويه نښه داده چه د امام مهدي په زمانه کېنې به شريعت پوره پوره نافذ وي يورپ به غونډفتح شي، هم دې زمانه کېنې به دجال راشي او دجال د قتل دپاره به حضرت عيسى عليه السلام راکوز شي.

سوال (۱۱): ځمونږ په خيال کښي يو خبره ده چه د امام مهدي په زمانه کښي به د هغوي د رشتينوالي دپاره د آسمان نه يو آواز کيږي اودې سره به فرشتي هم وي، نو آيادا خبره د احاديثو نه ثابته ده؟

جواب: جواب: داد بني اسرائيلو تصور دے چه هغوي به دهر يوڅيز حقانيت د مافوق الفطرت څيزونو سره تړلو. اوس زمونږ مسلمانان هم دا غوښتنې کوي څنگه چه يهوديانو مطالبه کړې وه، **"حتى تاتينا بقربان تاكله النار"** يعني ترڅو چه اور راكوز شي او زمونږ قرباني اونه سوزوي، تر هغې وخته پورے مونږ ددے حقيقي خبرې تصديق نه شو کولے. په يو بل ځي کښي ارشاد دے چه، **"يسئلك اهل الكتاب ان تنزل علينا كتابا من السماء"** يعني اهل كتاب ستا نه مطالبه کوي چه د آسمان نه په مونږ کتاب نازل که! خو کله چه به دهغوي نه د عمل او خاص کر د جهاد مطالبه وشوه نودوي به وئيل، **"فاذهب انت وربك فقاتلانا ههنا قاعدون"** يعني حضرت موسیٰ عليه السلام ته ئي وئيل چه ته پخپله لاړ شه اوستا رب دے لاړ شي تاسو و جنگيږئ او مونږ به دلته ناست يو. هم دغه شان صورت حال نن زمونږ هم دے.

هر کله چه د نبي عليه السلام د تائيد دپاره فرشتي راكوزي نه شي چه خلقو دا د الله پيغبر دے. بلکه حکم داوو چه په غيبو يقين وکړئ. دغه شان د سيدنا ابوبکر د خلافت د تائيد دپاره نه خود آسمان نه آواز شوې وواو نه فرشتي د آسمان نه راكوزے شوې وي. نو هم دغه شان د امام مهدي عليه الرضوان د تائيد دپاره به په ظاهره د عامو خلقو دپاره نه خو آسماني آواز کيږي نه به دهغوي د تصديق دپاره فرشتي راكوزيږي. البته په بعضو رواياتو کښي د ظهور مهدي سره متعلق د آوازونو ذکر راغلي دے. نوددے نه مراد هغه آوازونه دي چه لکه څنگه چه قبر آواز کوي چه زه د چينجو کور ئم يا د آسمان نه يو فرېسته اعلان کوي چه يا الله خرچ کونکو ته زياته ورکړے اود شومانو مال کم کړے. او څنگه چه په ليلة القدر کښ جبريل عليه السلام راكوزيږي او عبادت گزار خلقو سره لاسونه ملاوي. نو دامام مهدي عليه الرضوان باره کښي چه کوم ذکر شوه آثار دي د هغې نه هم دغه مراد کيدی شي.

بیا هم الله رب العزت ددي امت دپاره خاص کر په آخره زمانه کښ د امام مهدي امداد کونکو خوش قسمتودپاره د يقين هغه عظيم نعمت ورکړې دے چه هغوي به د امام مهدي د تصديق دپاره د فرښتو دنازيليدو او د آسماني آوازونو مطالبه نه کوي بلکه د شريعت په ظاهري اصولوپوره کيدونکي او د باطني گناهونونه د پاک شخصيت چه کله انتخاب وشي او په دغه زمانه کښي مکاني، زماني او سياسي نښي موجود وي او تکويني طور هم صورت حال برابرشي او اهل حل وعقد علمائے کرام د امام مهدي په بيعت متفق شي نودا امام مهدي دے او دده اتباع فرض ده.

سوال: (۱۲) دا علمائے سبعة يا اهل وعقد کوم خلق دی؟

جواب: دا به هغه خلق وی چه د امام مهدي د راتلو نه مخښکے ددين دنوروشعبو سره به دهغه د کمک او ملگرتيا دپاره به خلق تياروی-د امام مهدي بيعت د پاره خلق تيارولو والا هر کس به غلمائے سبعة وی، لکه څنگه چه د دنيا په نورو کارونوکښي څوک ورومبي نه کوم کار کوی هغه د دهغي کار جوگه وی، جنتی هغه وی چه ژوند کښ جنت د پاره عمل کوی، هم دا رنگ کم څوک چه د دعوت کار کوی ته تبليغی وائی هم دغه رنگ د مهدي راتلو نه وړاندي چه څوک خلق د امام مهدي د بيعت د پاره تياروی هم هغه کس د امام مهدي د نصرت جوگه وی-

د امام دراتگ نه وړاندي د دنيا تکوينی حالاتو خرابييدل او د بيعت مهدي د پاره زمونږ ذمه دارياني:

سوال (۱۳): د امام مهدی راتگ نه وړاندې تکوینی توگه باندې د دنیا حالات خرابیدل او په دې لړ کېنې راتلونکي بدلون د حدیثو په رڼا کېنې وضاحت وکړي؟

جواب: تکوینی توگه باندې حالات خرابیدو مطلب دې موسمی بدلون، فضائی بدلون، سمندری بدلون اونور معاشی او معاشرتی بدلون رابښکاراشی-مثلاً موسم بدلون باره کېنې روایت ذکر شوي د ضرورت په وخت به باران نه کیږی، مگر چې ضرورت نه وی باران به ډیر کیږی او د فائدې په ځای نقصان ډیروی-

یو علامت دا بیان شوي دي چې د مهدی درا تلو نه مخکېنې دنمر رختو سره یو نخښه رابښکارا شی، بعضو روایاتو کېنې دی چې په شام کېنې به نه ختمیدو د جنگ فتنه شروع شي او د دوران کېنې به د آسمان نه د لاس په شکل کېنې یوه نخښه بښکارا شي چې اشاره به کوی-۲۰۱۵ کښ د امریکي فلکیاتی اداري ناسا نه یو خبر شائع شوي وو چې د مشرق طرف نه د لاس په شکل کېنې د کهکشانو یو جرمت اشاره کوله- بعضو آثارو کېنې راغلي دي چې د گرمي موسم کېنې گرم علاقه کېنې یخني او یخو علاقه کېنې به گرمي وي- هم دغه شان د سیلابونو تذکره هم روایاتو کېنې راغلي دي، د ذکر شو علاماتو ډیورا کیدو ننداره موږ په موجوده وخت کوو-

صاح سته کېنې دي چې د عرب په زمکه باندې چرته چې صحراگانې دی هلته به باغونه او فصلونه کرل شروع شي-او بعضو روایاتو کېنې دی چې دولت دومره زیات شي چې یو مزدور به د ورځ په سل دینار مزدري اخستلو خفه وی-د مکي په زمکه به ډیر سرنگونه وی-او بعضو روایاتو کېنې دی چې د عرب مفلس خلق به دنگ دنگ عمارتونه جوړ کړي-مکه مکرمه کېنې جبل ابی قبیس اونور غرونه به دخپل ځای نه لر شي-روایاتو کېنې دي چې د ی ټولو سهولتونو باوجود د عرب خلق به بت پرستي شروع کړي، او په دوي کېنې بڼخي د گډا وسندروا هتمام کوی، لکه څنگه چې د دبني په سرکونوباند لگیدل دی او عربو ملکونو کېنې وس مختلف ځایونو کېنې سندري گډاگانې ډیرې دي- یو روایت کېنې دي چې اهل حضر یعنی د جدې خلق به دوباره د عرب په زمکه باندې بت ولگوی ۲۰۱۹ کښ په جده او ریاض کېنې څه

بتان لگیدلی دی-یو روایت کښې دی چه دفضا نه به فتنې راوړیری لکه انټرنټ او سیټلائټ د راتلو نه پس دا علامات خلق په خپلو سترگو وینی-

دصحیحین په روایت کښې دی چه د مدینې په مشرق د نجد دقبیله ربیعہ ساربانو(اوبنانوسرونکی)کښې به قرن الشیطن راپیدا شی،چه موجوده دور ریاض کښې د دي ډیر مطلبونه کییدی شی،چه په دي قرن یعنی شیطانی طرز حکومت یوه صدی هم کیدی شی او یو مطلب دا چه د خلافت عثمانیه په ختمولو کښې اهم کردار ادا کولو والا نجد یعنی دریاض آل سعود خاندان بغیردخه تاویل په هغوي منطبق کیدی شي،خکه چه په دي حدیث کښې دنفس الرحمان د راتلو ذکر شوې دي او د دے حدیث په یو طریق کښې فرمائیلی دی: **الهم بارک لنا فی یمننا** اے الله ځمونږ یمن کښې برکت واچي او کله چه دهغوی صلي الله علیه و سلم نه د مشرق ، قبیله ربیعہ او نجد باره کښې تپوس وشونو هغوي وفرمائیل چه دے ځائے نه به د شیطان ښکر رابنکاره کیږي- که تاریخ وگوري نو معلومیږي چه نجد ریاض ته مخښکښې چه کله هم حکومت نه دي ملاؤ شوي،لیکن که دي نه نجد عراق مطلب واخستلی شي اویا نجد ریاض مطلب واخستلی شي نو هیڅ فرق نشته خکه چه دواړو علاقه نه فتنې را وتي دی،دیمامه د قبیله ربیعہ نه د مرتدینو فتنه راوتي ده او آل سعود هم د قبیله ربیعہ سره تعلق لرلو والا د یمامه او نجد اوسیدونکی دی-

د قرن الشیطان نه مطلب د شیطان د ښکرو تابعداري هم کیدی شي یعنی دمحرमतو ارتکاب او د فرائضو وغیره پریخودل هم په دي کښې شامل دی او د شعائرالله بے حرمتي هم مراد ده،محرمات کښې د ټولو نه زیات محرم شراب،زنا،بلادالحرمین،د کعبه او مدینه منوره،مساجد او علمائے کرام دي،نو د شرابو نوم بدلول سره شراب حلالو او استعمالول،مسلمانانو کے بے حیائی خورول،بلادالحرمین کښې درقص او سرود محفلونه،د علمائے کرام او دیندار خلقو بے عزتی کول،او د بے دین ،فساق فجار وغیره خلقو عزت ،درناوے او هغوی په لوئے لوئے عهدو باندے مقررول-

قرن الشیطان نه یو مطلب دا هم کیدے شی په یو حدیث کے دی چه د نمر راختو او پریوتو په وخت کښې شیطان خپل ښکر د نمر سره یو ځائے کوی چه د دے عبادت کولو والا ته دا ظاهر شی چه نمر راخیژولو او ډوبولو

والا، ابليس دے، نو دغه شان به قرب قيامت کښي د مشرق قبيله ربيعه د خلقو يو خاندان ته به حکومت ملاؤ شي، د هغوی سره به شيطان د ښکرو په شان نظام وی او د هغے په ذريعه به په خلقو حکومت قائم کړی او خپل ظالمانه طريقے به نافذ کړی او دالله نظام خلافت به ختم کړی او دشيطاني ښکرو کفری نظام به قائم کړی۔

قرن الشيطان نه مراد د سعودی عرب ښار نجد یعنی رياض کښي نصب شده ميزائل سستم دے، چه دا به په خوا وښا اسلامي ملکونو کښي د امریکے عمل داری يقيني کولو د پاره استعمالولے شي۔

د نمر راخو سره يو نخښه دوالدينو بے عزتي او هغوی کم تر گڼل هم کيدے شي، لکه يو حديث دے:

ان تلک الامة ربتها ترجمه: چه دمور نه به خپله مالکه پيدا شي ،يعنی د دنيا پر ځيز به التا شي، د حکمراني باره کي بل حديث دے: اذا وسد الامر الي غيرہ فتنظر الساعة: ترجمه: کله چه تاسو ووينے چه د حکومت اختيار نا ابله خلقو ته ملاؤ شي، نو د قيامت انتظار کوي۔ دغه شان به عمائے کرام کے تقویٰ ختمه شي او علما به دیند دنيا گټلو د پاره حاصلوی۔ او دنيا کښي به د ټولو خراب خلق علما وی، ددوی نه به فتنے راوځي۔

دنمر سره د يو نخښے راوتو يو مطلب دا هم کيدے شي چه کفری نظام به مکمل غالب شي او اسلامي نظام به ختم شي، د دے نه پس به د خلقو د کورونو نه به اسلام هم ووځي، ښځو به لباس اغوستے وي خو لغړے به ښکاري، سړي به خپل خواهش دسړو نه پورا کوي او ښځي به خپل خواهش د ښځو سره پورا کوي، زنا به عام کهولاؤ کيږي، دښځو سرونه به د بختي اوښانو په شان اوچت وی، ښځي سړي به يو ځائے کارونه کوي، ښځي به خپل حمل ختمولو کښ هيڅ پرواه نه کوي، او په مزه مزه به دين ناآشنا شي او ديندار خلقو ته به خلق سپک گوري او مسلمان ملکونو کښ په دين عمل کول به په لاسونو کښي بلي سکروتي نيول وي۔ حاکمان به صرف هغه خلق ژوندی پريردي څوک چه دهغوی دهر حکم تابعداري کوي۔ او د کفارو ملکونو کښي به د مسلمانانو ژوند گران شي، صرف دالله په نوم اخستو به دمسلमानانو د وینو سيلابونه بيولي شي او هغوی به بنديوانولي شي۔

سوال: (۱۳): امام مهدی چه په کوم کال ظهور کيږي په هغه کال به خلق بغیر د امام حج کوی او دغه کال نه په منی کښې خونریزی کيږی د دے حدیث څه حیثیت دے او ددے څه دلیل دے او په موجوده وخت کښ بغیر د امام نه حج ته تگ څه مطلب دے او په منی کښ خون ریزی څه تحقیق دے؟

جواب: د حدیثو په کتابونو کښ دا حدیث په درے طریقو مروی دے په دے کښې یو حدیث نعیم بن حماد نه کتاب الفتن کښ حدیث نمبر 986 باندے نقل دے امام مستدرک کښ په حدیث نمبر 8537 باندے نقل کوی، او ددے سند د عمرو بن شعيب عن ابیه عن جده نه مري دے، ددے حدیث حاصل دا دے چه په ذی قعدہ کښ به د قبائلو په مینځ کښې ډلې جوړے شی، د هغے په وجه به حاجیان واپس شی او په منی کښې به خون ریز جنگ وشي چه په هغے کښې به د مرو شمیر زیات شی په د جنگونو کښې به دومره وینه توی شی چه وینه به جمره عقبه ته ورسۍ. ددے حدیث سند باره کښې محدثین وائی چه ددے حدیث سند مکتوب دے۔

بل حدیث هم دنعیم بن حماد په کتاب الفتن کښې په حدیث نمبر ۹۸۷ باندے مروی دے او مستدرک نه هم دا حدیث په حدیث نمبر ۸۶۷۳ باندے نقل دے، دا حدیث هم عمرو بن شعيب عن ابیه عن جده د سند نه مروی دے په دے حدیث کښې د ذی قعدہ او محرم وغیره ذکر نه دے شوه او نه په کښې د قبائلو د گروه بندئ ذکر شوه د دے حدیث حاصل دا دے چه **یحج الناس معا یعرفون معا** چه خلق به حج یو ځائے کوي او یو ځائے به په عرفه کښې وقوف کوی دا کار به بغیر د امام کوی، **بینما هم بمنی** دے دوران کښې به دوي په منی کښې وی۔ اذا اخذهم کالکلب ددی په مینځ کښې به جنگ د یو داسے مصیبت په شکل کښې راشي لکه څنگه چه د سپی په چیچلو سره مصیبت راځي، لکه څنگه چه سپی څوک وچیچی یا بل سپی وچیچی او هغه بیماری ډیره زر خوریږي دغه شان په تیزی سره به فساد شروع شي او قبائل به خپل منځ کښې په یو بل حملے وکړي او د یو بل وینے به توي کړي، نو هغوي به یو داسے سړي خوا له راشي چه په دے وخت کښې به د ټولو خلقو بهتر وی۔ ددے حدیث سند ته هم محدثینو متروک او ساقط وائی۔

دریم حدیث هم نعیم بن حماد په کتاب الفتن کښې په حدیث نمبر ۹۹۳ باندې د عبدالله بن عمرو بن عاص رضی الله عنه نه نقل کړې دے، د دے حدیث سند د مخکښې دوو حدیثو په مقابلې کښې لږ بهتر دے، مگر دا حدیث هم د څه راویانو په وجه ضعیف دے۔

د دے حدیث په نظر که څوک دا دلیل وائي چه په کوم کال په مني کښې خون ريزي کيږي دغه کال به مهدي له خلق راځي او دغه کال به بيعت کيږي، ځکه چه په حدیث کښې ټوله واقعه تفصيل سره ذکر شوې ده مگر په دے حدیث کښې اختلاف دے، ځکه چه په ډير احاديثو کښې مختلف واقعات يو ځائے ذکر شوي دي او په دے کښې په ظاير کښې يو بل پسے نزدے ښکاري، خو اصل کښې داسے نه ده بلکه په دے ډير کلونو فاصله ده په دے حدیث کښې هم دغه وقفه مطلب کيدے شي۔

دويمه خبره: بغير د امام حج کولو مطلب؟

د حدیث د سبق نه معلوميږي چه خلق به بغير د امام حج کوی دا به مسلسل وي چه خلق به څوکاله بغير د امام حج کوي۔

دامام نه مطلب هغه سرے دے چه په هغه د ټولے دنيا مسلمانان يا ډير مسلمانان متفق وي او هغه د مسلمانانو دموئخ روژے، حدود و قصاص او نورو ديني احکاماتو سره سره د جهاد او قتال وغيره امور هم سنبهالوي۔ د تيرو سلو کالو راسے داسے امام نشسته، بلکه مسلمانان په خپل منځ کښې بے اتفاقه او په جنگ جگړو کښې اخته دي۔

لکه څنگه چه حضرت ابوبکر رضی الله عنه او حضرت علي رضی الله عنه نبي کریم صلی الله عليه وسلم د حج امامان جوړ کړی او ليرلي وو او د دوي په نگرانئ کښې معاهدے شوے وے او د حج ارکان به ادا کيدل او دا مسلسل د هغه وخت نه د خليفه يا د سلطان په نگرانئ کښې اداکولے شي۔ موجوده دور کښې اگر چه د سعودي عرب حکومت

دے او هغوي د دے د انتظامی امور و د پاره د حج وزارت جوړ کړے دے، او د ډير فسق و فجور باوجود هم د امت علما دا برداشت کوي، مگر

جزیره العرب کښې د امریکي، او کفري افوج د راتلو نه پس د یهود سره تعلقات، د عرب اسلامي ملکونو خلاف روانه لشکر کشي کښې مجرمانه خاموشي او بلادالحرمين کښې بې حیائی، بتان لگول، علمائے کرام بے گناه قید و بند کښې اچول او نور ډیر حرام کارونه حلالول، د دے په وجه وس د شریعت په رڼا کښې ددوی حیثیت دیوپه زور راغلې ظالم حکمران دے، د ته په شریعت کښې خلیفه یا امام نشي وئیلے او نه ورته عادل سلطان وئیلے شي-

او د حج او عمرے په انتظاماتو کښې د شرعی امورو خلاف ورزی، حبیانو نو مختلف ټیکسونه اخستل او بغیر ضرورت پابندیانے لگولو په وجه وس دوی ته مجلس منتظمه وئیل هم صحیح نه دی- نو په دے حدیث کښې ذکر کړے شوے ټولے نخښے په نظر رایی او نور روایات هم د دے حدیث تائید کوي،

دغه شان د ډیرو صحیح، حسن او ضعیف احادیثو په رڼا کښې مونږ وئیلو شو چه د صحیح مسلم په روایت کښې د کفري فوځونو د عراق او شام محاصرے نشاني پورا شوه- د طبراني روایت کښې ایران عراق جنگ، دے نه پس عراق او کویت جنگ او بیا د اقوام متحده د ارکان له طرف نه د عراق سره اقتصادي پابندی هم ولگولې شوے- کتاب الفتن نعیم بن حماد په نظر کښې دخراسان نه د تورو جنډورا تلل او عراق کښې جنگ کول بیا شام کښې د جنگونو سلسله د نه پس د تورو جنډو د زیرو جنډو سره جنگ او بیا د تورو جنډو خپل منځ کښې جنگ کول او دغه شان د اهل یمن د جزیره العرب نه ویستل او بیا په هغوي جنگ راوستل او فلسطین کښې د یهودو تعداد او غلبه د اتول علامتونه، د قبائلو خپل منځ کښې د جنگ وجه وگرزیده او د خلیج ملکونو خپل منځ کښې جنگ جگړے او خپل منځ کښې یو بل باندے پابندیانے لگول او بلادالحرمين کښې د سعودی خاندان خپل منځ سیاسي شخړے او خپل منځ کښې جگړے وغیره امور دیو لوی بدلون علامت دے-

د شاه عبدالله د مرگ نه مخکښې لږ اختلافات او بیا د هغه د مرگ نه پس معتب بن عبدالله بندي کول او محمد بن نائف ولي عهد او محمد بن سلمان نائب ولي عهد جوړول او بیا محمد بن نائف لږکول او محمد بن سلمان ته د ملک ټول معاملات حواله کول سیاسي توگه باندے شاهي خاندان کښې

دشخرو د بنياد بنسکاره علامت دے او په دے وخت ایرانی، لبناني او شيعيه حاجيانو د اهل سنت د حاجيانو سره په مني کښي جنگ کول او دے کال د کعبے په حدودو کښي يو لوی کرين راغورزیدل او په سونو حاجيانو په وینو بیت الله سور کیدل د دے روایت په سند کښ موجوده ضعف خو نه شی ختمولے، لیکن د عبارت تحسین ضرور کوي که دا علامت پورا شي او په دے دوران کښي دامام مهدي د بیعت دپاره علمائے کرام تشریف راوړي او د امام مهدي بیعت وشي نو مونږ وئیلے شو چه د حدیث د متن په اعتبار سره د دلیل وور دے، خو د وس نه دا بنیاد جوړول دا وئیل چه د امام مهدي ظهور به کيږي او دغه کال به مني خون ريزي کيږي او په دغه کال به خلق بغیر د امام نه حج کوي او دغه کال به د بادشاه مرگ راځي او په دغه کال به د قبائلو منځ کښي جنگ کيږي او په دغه کال به د امام مهدي په لاس بیعت کيږي- دا استدلال کول په ظاهره گران بنسکاري-

دا د مهدي دا راتلو علامت دے چه په مني کښي به خون ريزي کيږي او په دغه کال به بیعت کيږي او په دغه کال به بغیر د امام حج کيږي- دا خبرے اخستل مشکل نه دی امام هغه وی چا سره چه خلق ملگري وي لکه څنگه چه ابوبکر^{رض} امام وو نبی کریم^{صلی الله علیه وسلم} هغه دحج امام جوړ کړو او ولیرلو ئي نو د هغه په امامت کښ نگرانی وشوه او د هغه په امامت کښي حج کیدو نو موجوده وخت کښي اگر چه د حج وزارت دے نو هغه آیا شرعی امام دے، آیا شرعی خلیفه دے یا شرعی اعتبار سره هغه ته مونږ خلیفه یا امام وئیلے شو په دغه وجه دا حدیث اخستل او دا حدیث په دلیل سره پیش کول چه دا د امام مهدي د راتلو علامت دے دا د مهدي د راتلو علامت نه دے د اما مهدي د راتلو نه به مخکښي د صحیح احادیثو په تناظر کښي یا حسن یا ضعیف احادیثو په تناظر کښي دا علامات خو به مونږ واخلو-والله اعلم بالصواب

سوال (۱۵): دامام مهدي نصرت کولو واله مدد کونکي خلق به څوک وی او په موجوده وخت کېنې به د دوي بنيادي خصوصيات به څه وي؟

جواب: دجواب نه مخکېنې د تمهيد په طور يو څو خبرې پېژندل ضروري دي:

اوله خبره: د احاديث مبارکو نه ثابت دی چه د امام مهدي کمک کولو واله تعلق به قيامت ته نږدې د بنو عباس د تورو جهندو نه ورستو دخراسان د تورو جهندو واله نه وي او د نعيم بن حماد په کتاب الفتن کېنې ددې جهندو عراق او کوفې طرف ته تلل ، بيا ددې جهندو شام طرف ته تلل او بيا بقیة العرقد يعني جنت البقيع طرف ته د تلو تذکره هم بعضو رواياتو کېنې شته دے-

دويمه خبره: قيامت ته نږدې د دې تورو جهندو عراق او شام کېنې يو بل سره سخت اختلافات شروع شي، او بيا به د دوي په منځ کېنې جنگ وشي-

دريمه خبره: د يو روايت نه معلومېږي چه کله تورو جهندو واله خپل منځ کېنې جنگ وکړي نو په د دوران کېنې به د امام مهدي په دې دواړو کېنې چا سره هم تعلق نه ساتي-د مخکېنې سوالونو جوابونو او موجوده حالاتو په نظر کېنې که مونږ وگورو نو د عراق او شام د هالاتو نه پس وس د امام مهدي راتگ نږدې ښکاري-د دې سوال جواب په حقله زما عرض دادې که دا وخت شام او عراق باندې نظر وکړې نو دا معلومېږي چه د افغان په زمکه د عرب مجاهدين د سعودي عرب او نورو ملکونو نه راغلي او امريکې هغوي ته د روس خلاف جهاد کولو اجازت ورکړو او خپلو ملکونو هم هغوي له اجازت ورکړو او افغانستان ته راغلل او دلته د روس خلاف ئي جهاد وکړو او فتح ئي حاصل کړه-

ايران کېنې د خميني انقلاب نه پس عراق ايران جنگ شروع شو،نو

عرب د امريکې په حمايت سره د ايران خلاف لس کاله وجنگيدل،په دې جنگ کېنې ايران عراق دواړو سره مسلمان او غيرو ملکونو او د هغوي عوامو يو ځائې دا جنگ وکړو-

۱۹۸۸ء کبني چه ايران عراق جنگ ختم شو نو په کال د افغانستان جنگ هم ختم شو، دے نه پس عراق په کويټ حمله وکړه او بيا عرب ملکونو د عراق سره بائیکاټ وکړو او د اقوام متحده امن فوځ راغلو اود عراق فوځ ئي دکويټ نه بهر کړو او بيا د يمن نه علاوه ټولې دنيا، په عراق باندې اقتصاد او معيشت پابندی ولگوله- په دا رنگ افغانستان کبني هم د مجاهدينو په منځ کبني جنگ شروع شو- عرب مجاهدين که څه د مخالفو ډلو سره يو ځاي شو او بعضو جنگ کولو انکار وکړو او خپل ملکونو ته لارل، په دے کبني اسامه بن لادن هم وو-

شيخ اسامه بن لادن به که سعودي عرب ته تلو او کله به واپس راتلو، په دے دوران کبني کله چه جزيرة العرب کفار فوځونه راغلل، نو هغه اخرجوا ليهود والنصارى من جزيرة العرب واليه فتوى په حق کبني آواز اوچت کوو، دے نه پس په هغه پابندي ولگيدله او هلته نه افغانستان ته راغے او بيا د هلته نه سوډان ته لاړو- سوډان نه واپس افغانستان ته راغے، په دے وخت د طالبانو حکومت جوړ شو، نو هغه د طالبانو دامير المؤمنين په لاس بيعت وکړو-

۱۱ اکتوبر ۲۰۰۱ء واقعات وشو، دے نه پس امريه افغانستان حمله وکړه- دلته مونږ گورو چه امريکے په افغانستان حمله ولے وکړه د دے څه وجه وه؟ ښکاره خبره دا چه ملا عمر مجاهد اسامه بن لادن امريکے ته حواله کولو نه انکار وکړو يعنې د سپينو جهنډو امير د تورو جهنډو امير دکفر سردار امريکے ته حوله کولو نه انکار وکړو نو امريکے د تورو سره سپينو جهنډو والي باندے هم حمله وکړه-

وس دلته د دے سوال کولو حاجت نشته چه حديث کبني د تورو جهنډو

ذکر دے او د افغانستان د مجاهدينو سپينے جهنډے دي، نو د امريکے حملے نه معلومه شوه چه د دواړو جهنډو مقصد يو دے، هم په دغه وجه امريکے د تورو جهنډو د پاره د سپينو جهنډو حکومت ختم کړو اوفغانی طالبانو د دے فرقہ پرواه ونه کړه بلکه د هغوی بيعت ئي قبول کړے وو او په دغه وجه ئي خپل يو حصه گټله او د دے د پاره ئي د شلو کاله جنگ خوښ کړو، ليکن په خپل بيعت کښ وسيدو والي تورو جهنډو امير ئي امريکے ته حواله نه

کړو-ښکاره خبره وه چه دواړه د نظريه جهاد په ذريعه دپه زمکه مخ باندې اسلامي احکامات بطور قانون نافذکول غوځتل، ځکه دواړو يو مقصد او منزل وو-

۲۰۰۳ء کښي چه په عراق حمله وشوه نو افغانستان ته راغلي عرب مجاهدين عراق ته لاړل او د ابو مصعب الزقاوي په قيادت کښي دامريکې خلاف جهاد شروع کړو، د ابو مصعب الزقاوي د شهادت نه پس ابو عمرو المهاجر او ابو حمزه المهاجر يو بل پسې د زرقاوي نائيب جوړ شول او هغوي هلته "الدولة الاسلاميه" بنياد کيښود-د دې دواړو د شهادت نه پس ابو بکر البغدادي دا تنظيم په يو بل عرض استعمال کړو او په آخره کښي د عراق او شام د تورو جهندو په منځ کښي اختلافات شروع شول-

د تورو جهندو په منځ کښ اختلافات باره کښي روايات او آثار و ذکر تفصيل سره موجود دے چه د هغې نه معلوميږي چه په تورو جهندو کښ به يو قسم د گمراهې خورولو حصه اخلي او دويم قسم تورې جهندې به هدايت يافته وي-

په دې وجه څنگه چه په نورو کارونو کښي حق او باطل پيژندل دقرآن او سنت په رڼا کښي او د شريعت مطهره باندې سره عمل کولو باندې دي، چه کوم سړې يا تنظيم داسې وي، نو هغه به په حق وي او کوم چه دے نه خلاف وي، هغه به باطل وي- نو ځکه په موجوده وخت کښي صرف تورې جهندې واله سړې يا تنظيم د هغه د حق کيدو دپاره کافي نه دي، بلکه د دې سره سره د هق ملگرتيا او مکمل طور د شريعت پابندي کولو او د کفر سره جنگ کول ضروري دي-

سوال: (۱۶): آیا پہ مختلف روایاتو کنب د امام مهدی مدد کولو والہ کنبی شام او یمن د لښکرو شته یا دے نه علاوہ د نورو علاقو ذکر هم پکنبی شته؟

جواب: د امام مهدی کمک ته راتلو والہ بارہ کنبی مختلف روایات دی، د حضرت علیؑ په روایت کنبی دی چه د امام مهدی دکمک د پاره به د یمن عدن ابین نه به ۱۵۰۰۰ خلق راخی- او دوی به خان سره کری او امام مهدی به دبنو کلب سره اول جنگ کوی-چه کله د امام مهدی مخالف لښکر د پیدا په میدان کنبی په زمکه دننه شی او د امام مهدی مستقل حکومت جوړ شی، نو دے نه پس به د امام مهدی د مدد کولو د پاره عراق نه عصاب الاعراق، مصر نه جنائب مصر، شام نه ابدال الشام او او د نورے دنیا د علاقو بارہ کنبی روایت کنبی فرمائی: **من کل بلد صالح** تذکره ده یعنی د هر یو علاقے نه صالح خلق به شرکت کو (۷۰) زره خلق راخی او د بنو اسحاق نه مراد پښتانه دی چه د حضرت ابراهیم علیہ السلام د نسل نه دی-والله اعلم بالصواب-لیکن دا ټولے خبرے چه د علمائے سبعه بارہ کنبی دی او د بنو اسحاق بارہ کنبی دی، دا تحقیقی نه دیتقدیری دی ممکن دا چه دے نه مراد افغان طالبان وی، کیدے نور خلق وی-والله اعلم بالصواب

سوال: (۱۷): امام مهدی به په کومه زمانه کنبی راخی؟

جواب: امام مهدی به د قیامت سره نزدے زمانه کنبی د نبی کریم ﷺ په نسل کنبی تشریف راوړی-

سوال: (۱۸): لامام مہدی پیڑندگلو به ځنگه کیری؟

جواب: د نبی کریم ﷺ د پیشن گویانو په رڼا کښي د امام مہدی شخصي علامات یعنی د هغه نوم نسب اودهغه تعارف او دهغه شکل و صورت او اوصافو تذکره څه داسه شوے:

عن عبد الله قال لا تذهب الدنيا حتى يملك العرب رجل من اهل بيتي يواطئ اسمه اسمي-ترجمه حضرت عبد الله بن مسعود رضی اللہ عنہ نه روایت دے هغه فرمائی چه دنیا هغه وخت پورے نه ختمیری چه د عربو یو کس به بادشاه شی چه زما د اهل بیت نه به وی نوم به ئی هم زما د نوم په نوم وی-

[سنن الترمذی، باب ما جاء فی المہدی، رقم: ۲۲۳۰، ج ۴، ص ۵۷]

په س حدیث کښي د یواطئ مطلب دے موافقت، کله ځنگه چه د الله رب العزت فرمان دے: لیواطئ اعدۀ ما حرم الله "مواطۀ" موافقت ته وائی-

ددے نه معلوم شو چه د امام مہدی نوم به د حضرت محمد ﷺ د نوم په شان وی بعضے خلق ابو مسل الخراسانی او بعضے خلق عمر بن عبدالعزیز ته امام مہدي وائی نو دا خبره صحیح نه ده ځکه چه حقیقي مہدی به هغه وی چه په آخری زمانه کښي به په عرب کښي پیدا کیري، دهغه نوم به محمد وی، په بل حدیث کښي حضرت ابو هريره رضی اللہ عنہ فرمائی: **لو لم یبق من الدنيا الا يوم الطول الله ذالک يوم حتی یلی-** ترجمه: که د دنیا په ختمیدو کښي صرف یو وړح پاتے شی نو الله تعالی به دا یو وړخ اوږده کړی او زما په اهل بیت کښ به یو سرے په عربو حاکم جوړ کړی-

[سنن الترمذی، ج ۴، ص ۷۵]

په یو بل حدیث کښي د حضرت علی رضی اللہ عنہ نه روایت دے: نظرالی انبه الحسن فقال: ان بنی هذا سید کما سماه النبی، وسيخرج من صلبه رجل يشبهه في الخلق ولا يشبهه في الخلق-حضرت علی رضی اللہ عنہ خپل زوئی حضرت حسن رضی اللہ عنہ ولیدو او

وے فرمائیل چه زما دا زوئی به سر وی لکه چه نبی کریم ﷺ دده باره کنبی پشن گوئی کرے ده، او قریب ده چه دده ملا نه به یو سرے پیدا کیری چه د هغه نوم به د نبی کریم صلی الله علیه وسلم دنوم په نوم وی، هغه به په اخلاقو کنبی د نبی کریم صلی الله علیه وسلم په شان وی لیکن پیدائشی صفاتو کنبی به د نبی کریم صلی الله علیه وسلم مخ مبارک سپین وو، لیکن د امام مهدی مخ مبارک به سپین نه وی او نبی کریم صلی الله علیه وسلم قد مبارک دنگ وو لیکن امام مهدی به د قد په اعتبار سره دنگ نه وی او دغه شان نور صفات کنبی مثلاً وغیره به هم د امام مهدی د نبی کریم صلی الله علیه وسلم په شان نه وی۔ د حضرت علیؑ نه یو روایت کنبی دی: **لَوْ لَمْ يَبْقَ مِنَ الدَّهْرِ إِلَّا يَوْمٌ لَبِثَ اللَّهُ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي، يَمْلَأُهَا قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مَلَأَتْ جَوَارِكُهُ**: که ته یو ورځ هم پاتې شی نو الله تعالی به زما په اهل بیت کنبی ضرور یو سرے را پیدا کړی چه دنیا به داسے عدل او انصاف راولی لکه چه څنگه د ظلم زیاتی نه ډکه شوے وه۔

حضرت سعید بن مسیبؓ نه روایت دے چه مونږ حضرت ام سلمی رضی الله عنها سره ناست وو په دے دوران کنبی د امام مهدی ذکر شروع شو نو ام سلمی رضی الله عنها و فرمائیل حدیث: **المهدی من ولد فاطمة** چه امام مهدی به حضرت فاطمه رضی الله عنها د اولاد نه وی۔ حضرت بن مالک رضی الله عنه نه روایت دے چه مونږ د نبی کریم صلی الله علیه وسلم نه اوریدلی دی هغه صلی الله علیه وسلم فرمائی: **نحن ولد عبدالمطلب سادات اهل الجنة**: انا و حمزه و علی و جعفر و حسن و حسین و المهدی چه مونږ د عبدالمطلب اولاد د جنت سرداران یو یعنی زه او حضرت حمزهؓ، حضرت علیؓ، حضرت جعفرؓ او حضرت حسنؓ او حضرت حسینؓ او حضرت امام مهدیؓ۔

حضرت ابو سعید خدریؓ نه روایت دے چه نبی کریم ﷺ او فرمائیل المهدی منی یعنی امام مهدی به زما د نسل نه وی۔ ”منی“ کنبی دے خبرے طرف ته اشاره ده چه امام مهدی به زما په شان د قرآن و حدیث د نفاذ کوشش کوی او

امام مهدي به زما په شان جهاد کوی او د امام مهدي به زما په شان ملگری وی لکه څنگه چه زما صحابه دی، لکه څنگه چه صحابه په نبی کریم صلی الله علیه وسلم باندې ځان قربانوو دغه شان به د امام مهدي انصار به هم په خپل امیر باندې قربانوی او په "منی" کښې دے طرف ته اشاره ده چه کوم سرے د امام مهدي سره سومره زیات مشابھت لری، هغه وومره به نبی کریم صلی الله علیه وسلم ته نزدې وی، او مشابھت د امام مهدي د راتلو نه مخکښي پیدا کیدو نوم دے، وس چه څوک سومره زیات د امت او درد په خپله سینه کک لری، او څومره زیات د خلافت راشده حضرات اهل بیت حکومت قائمول او د سنت رسول صلی الله علیه وسلم د نفاذ کوشش کوی، دومره زیات به د امام مهدي د راتلو نه پس به په هغه به دا صفات پیدا شي-

سوال (۱۹): امام مهدی او د هغه ممدگار او د حضرت طالوت د انصارو په منځ کښي تذکره د نصوص نه ثابت دی؟

جواب: په یو صحیح حدیث کښي د امام مهدی د انصارو او د حضرت طالوت د انصارو فضائل او ددوی په خپل منځ کښي مشابَهت ذکر راغلې دے ، چه په هغه کښي فرمائیلي دی-

لا یستو حشون الی احد، ولا یفرحون باحد، یدخل فیهم علی عدة اصحاب بدر لم یسبقهم الاولون ولا یدرکهم الاخرون علی عدد اصحاب طالوت الذین جاوزوا معه النهر للحاکم، رقم: ج ۴، ص ۵۹۲ امام مهدی داملگری به نه د یو ناآشنا سړی د راتول نه نامانوس کیږي او نه به د چا په راتلو خوشحالیږي، دا به دامام مهدی سره د بدری صحابو په شان په تعداد کښي یو شان وی دے جماعت به یو خاص فضیلت وی، چه نه به د دوی نه مخښ دا دضیلت چاته ملاوشوے وي او نه به ددے نه وروستو چا ته حاصل شی-

او حضرت طالوت فرمائیلي دی: **فمن شرب منه فليس مني و من لم یطعمه فانه مني** چه چا د دے دریاب نه اوبه ونه څکلے هغه به ځما ملگری وی او چا چه وڅکلے هغه ځما ملگری نه دی یعنی څوک چه د امیر اطاعت کوی نو دهغه نسبت د امیر سره وی او څوک چه د امیر اطاعت نه کوی هغه د امیر سره څه نسبت نه لری-ددے نه معلومه شوه چه امام مهدی به د نبی کریم صلی الله علیه وسلم دستنویه مکمل توگه باندے تابعدار وی-

سوال (۲۰): د امام مهدی د مخ، تندۍ او د پوزے ذکر -

جواب: **أجل الجبهه**: د امام مهدی تندۍ به کشاده (غټ) وی، د غټ (کشاده) مطلب په بل حدیث **أجل** سره راغلی دے او بعضو کښ **أجبه** یعنی **ناطئ الجبهه** الفاظ راغلی دی او د دے ټولو لفظونو تشریح دا ده چه د هغه تندۍ به بهر طرفته راوتے او غټ وی او دا غټوالے به د ویختونشوالی د وجے وی یعنی مخه ته به ئی ویخته نه وی د دے وجے به تندۍ غټ بنکاری -

أقنى الانف: د امام مهدی پوزه به اوږده وی او بل روایت کښې **اشم** لفظ راغلی دے د دے دواړو لفظونو ملاولو او دے نه تطبیق نه معلومیری چه د امام مهدی پوزه به درمیانه وی نه به ډیره نرے وی او نه به ډیره پلنه وی، نه به چپته او خکته وی او نه به چپکی وی یعنی منخ کښې به وی -

سوال (۲۱): دامام مہدی د حکومت دوخت ذکر او په مختلفو روایاتو کښ د پېشن گویانو په منځ کښې تطبیق به څنگه وی؟

جواب: حدیث کښې راغلی دی: **یملک سبع سنین** اووه کاله پورے به په ټوله دنیا حکومت کوی او د خلافت راشده نظام به قائموی-حضرت ابو سعید خدری رضی اللہ عنہ نه روایت دے ذکر رسول بلاء یصیب هذه الامة نبی کریم صلی علیہ وسلم د یو بلا او مصیبت تذکره وکړه چه دے امت ته به رسی-لا یجد الرجل ملجا یلجا الیه من ظلم د ظلم نه به د بچکیدو څه ځائے نه وی دے دوران فیبعث الله رجلا من اهل عترتی و اهل بیتی الله تعالی به دے دوران کښې زما د اهل بیت نه او زما د خاص عترت او نسل نه یو سرے راوچت کړی-**فی ملا الارض فسطا و عدلا کما ملئت ظلما و جورا** امام مہدی چه راشی نو د دنیا ظلم و زیاتے به په عدل و انصاف کښې بدل کړی-**یرضی عنه ساکن السماء و ساکن الارض** د زمکے او آسمان والا به د هغه خوشحاله وی د هغه په زمانه کښ به **لا تدع السماء من قطرتها شیئاً الا ارسلتها مدرارا** آسمان به باران نه ودروی بلکه مسلسل به ورپری ولا تدع الارض من نباتها شیئاً الا اخرجته او زمکه به میوے، فصلونه او زرعونه به نه ودروی بلکه راوباسی به ئی حتی یتمنا الاحیاء الاموات تردے چه ژوندی خلق سره نعمتونه دومره زیات وی چه هغوی به ارمان کوی چه ځمونږ وفات مړه شوی خپلوان هم ژوندی وے چه د امام مہدی دوخت د حکومت د نعمتونه نه فائدے اخستے وے-

سوال (۲۲): دامام مهدي د پيدائش او عمر باره کښي ډير رواياتو به تطبيق څنگه وي؟

جواب: (۱) يو روايت کښي دي چه امام مهدي به اصل کښ تعلق د يمن نه ون او نورو رواياتو کښي دي چه امام مهدي تعلق به د کرغه کلی نه وي، په يو بل روايت کښي دي چه امام مهدي تعلق به د تهامه سره وي او دنورو څه روايتونو نه معلوميري چه امام مهدي به په مکه يا مدينه کښي پيدا کيږي او دغه شان په څه رواياتو کښ د امام مهدي تعلق د خراسان د تورو جهندو سره د تعلق تذکره ده او د قريشي، حسني او حسيني کيدو هم ذکر شته.

او دے رواياتو کښ تطبيق بنکاره دے چه د امام مهدي آبائي وطن يمن دے، چه جغرافياي اعتبار سره تهامه کښ واقع دے، هلته د يو کلی کرغه نه به د امام مهدي پلار نيکه حجاز ته په هجرت راغلی وي او دلته مکه کښ به امام مهدي پيدا کيږي يا په مدينه کښ به دے پيدا کيږي او حجاز کښ به وړوکوالے تيروي، او د خراسان د تورو جهندو سره به دده تعلق ځکه وي چه د جهاد د پاره به دے خراسان ته ځي.

کرغه کلے د يمن د ملک صوبه ريمه، او د ډيسټرک: بيت الفقيه، بنار عزلة الحوادل کښ په تهامه کښ په مشرق کښ پروت دے، دا کلے جبل قهوه او جبل جهيزان د غريزو سلسلو په منځ کښ پروت دے. دا کلے په پينځه وړو قصبو باندے مشتمل دے چه په دے کښ اظهرة، مكرع الجروة، هاجر او مرحله پکښ دي دلته تهامي لهجه عربي وئيلے شي، د کرغه نوم کلی ذکر امام ابو بکر المقری په خپل کتاب معجم الشيوخ او ابن عدی په الكامل او الكنجدی په البيان کښ امام ابو نعيم نه نقل کړے ده. د سند په لحاظ سره محدثينودے روايت ته ضعيف وئيلے دے. د نورو صحيح روايتونو سره د عرض نه لرلو په وجه که دا وئيلے شي چه د امام مهدي د صحيح رواياتو د ذکر کړے شوي علاماتو سره سره يو به پکښ دا علامت هم وي. چه د امام مهدي د راتلو نه مخکښ او د امان مهدي د راتلو نه مخکښ او د راتلو په وخت کښ د هغه تائيد ته به نور هم وده ملاؤ شي.

دامام مهدی په مکه مکرمه کېښ د پیداکیدو باره کېښ او دامام مهدی بیا یمن ته جلا وطن کولو ذکر امامنعین بن حماد په کتاب الفتن کېښ کړې دے: **عن ابن رستم عن ابیه قال المهدی رجل ازج البلج اعین یجئ من الحجاز حتی یتسوی علی منبر دمشق و هوا ابن ثمان عشرة سنة**-حضرت ابن رستم خپل پلار نه نقل کوی چه د امام مهدی د سترگو وروخې (بهنویښ) گول اوږدے او یو بل نه جدا وی او سرگتے به ئی غتے وی، د حجاز نه به د اتلسو کاله عمر کېښ راشی او د دمشق په جامع جماعت (مسجد) کېښ به خطبه ورکړی-

نوټ: په دے روایت کېښ د اتلسو کالو په عمر کیدل او جامع مسجد دمشق کېښ خطبه ورکول دا کیدے شی چه د راوی وهم وی ځکه چه د بیعت نه پس به امام مهدی دمشق ته ځی او خطبه به ورکوی او په دغه وخت به د هغه عمر څلویښت ۴۰ کاله وی-

امام مهدی ۳۰ یا ۴۰ کاله په عمر کېښ ددین د خدمت د پاره بطور داعی ووځی او دے نه پس به هغه خپل اصلي نوم محمد په ځائے په یو بل نوم مشهور شی-

یو بل روایت کېښ د هجرت او د ملک نه د ویستو ذکر دے: **قال الولید: یلی المهدی فیظهر عدله ثم یموت، ثم یلی بعده من اهل بیه من یعدل ثم یلی منه من یجورو یسیئ حتی ینتهی الی رجل منه فیجلالیمن الی الیمن ثم یسیرون الیه فیقتولونه ویولون علیهم رجا من قریش یقال له محمد، قال بعض العلماء: انه من الیمن ذالک الیمنی تکنون الملاحم** (رواه نعیم بن حمادفی کتابه الفتن)

ولید وائی چه یو سړی ته به حکومت ملاؤ شی چه د هغه په حکومت کېښ به انصاف وی لیکن هغه به وفات شی نو د هغه د نسل نه به یو بل سړے راشی چه عدل او انصاف به کوی او د دے نه پس به بیا داسے بادشاهان راشی چه ظلمونه به کوی، تر دے چه یو کس ته به حکومت ملاؤ شی نو اهل یمن به د یمن طرفته ووباس (جلا وطن کړی) او هلته به لاړ شی او د یمن خلقو سره به جنگ وکړی او د دوی خلاف به د مسلمانانو یو امیر وي چه د

قریشو نه به وي د هغه نوم به محمد وي بعض علما وائي دا به د یمن هغه سرے وي چه د ده په لاس به ملاحم کيږي او دا به امام مهدي وي-

د حضرت علی بن ابی طالب نه روایت دے چه امام مهدي به د ۳۰ یا ۴۰ کاله په عمر کښې ښکاره شي لیکن د دعوت په سلسله کښې به د نوي او اصلاحي کار د پاره خلقو ته به په دغه عمر کښې دعوت ورکوي-د بیعت نه مخکښې به په یو بل نوم ظاهر شي: **فیعلو ذکره و یظهر امره** د ده نوم به ښه مشهور شي او د مهدویت به ښه خوره ونه(پرچار)کوي، دغه شان به خلق د امام مهدي طرف ته متوجه شي-

سوال (۲۳): دامام مهدي باره كي په هره زمانه كښي دا خبره اوريدليكيږي چه هغه به په دے دور كښي راځي او دا خبره د پخواه نه راروانه دا نوځكه د سفيان ثوري نه چا تپوس وكړو چه امام مهدي څوك دے؟ او كله به راځي؟ دغه شان غلط نظرياتو خلق هره زمانه كښي دراتلو دعوه كوي يا نور خلق د هغه له طرف نه د امام مهدي كيدو خورونے (ترويج) كوي، د دے وجه د هر زمانے علما كرامو په دے موضوع د ډير بحث كولو نه منع كړے ده، نو ځكه مناسب داده چه ددين نور كارونه په اهتمام سره وكړے شي او په دے موضوع صرف عقيدے دانداز پورے يقين ولرلے شي، دے باره كښي ستاسو څه خيال دے؟

جواب: تمهيد: اولني خبره داده چه دامام مهدي راتگ دقيامت د علاماتو نه دے او علامات قيامت نه بعضے ورے او بعضے غټے دي، او د امام مهدي راتگ په دے دليل دے چه وس واړه علامات ختم شوي دي او غټ علامات شروع شوي دي- په دے غټو علاماتو كښي د دجا راتگ او د عيسى عليه السلام نزول دے، چه د امام مهدي په وخت كښي به وي-

دامام مهدي دور باره كښي د ابوهريره حديث دے: **يَبَايِع لِرَجُلٍ مَابَيْنَ الرُّكْنِ وَ الْمَقَامِ، وَلَنْ يَسْتَحِلَّ الْبَيْتَ الْاَهْلَهُ، فَاِذَا اسْتَحْلَوْهُ، فَلَا تَسْئَلُ عَنْ هَلَكَةِ الْعَرَبِ** د يو سري به د ركن او مقام په منځ په بيت الله كښي به د هغه بيت كيږي دے نه پس به خپل خلق نه د بيت الله بے حرمتي وشي دے نه پس د عربو د هلاكت باره كښي تپوس مه كوه چه څومره زر به وي، په دے حديث كښي دري خبرے دي:

اولئ خبره: بيت الله كښي به د يو سري بيعت وشي- دا واقعه ۱۴۰۰ هـ ۲۱ نومبر ۱۹۸۹ء د سحر مونځ له چه كله امام بيت الله كښي امامت ته مخكښي كيدو نوجهيمان نومے سري محمد بن القحطاني رامخكښي كو او دا اعلان ئي وكوو چه وس د امام مهدي زمانه ده، دا جهيمان دعتيبي نوم سري اوينے (د بنځي ورور) وو، داسرے وسله په لاس سره د دوه سوو كسانو د جنازے به بهانه بيت الله شريف ته رادننه شوے وو-

محمد بن عبد الله قحطانی د شیخ ابن باز شاگرد وو، دده نوم مهمد بن عبدالله وو، نرے پوزه، غټ تندے او نور څه علامات د کښې موجود وو، د ده باره خلقو خوبونه هم لیدلی وو، دده په وجه دے مهدی جوړ او پیش کړے شو۔

دویمه خبره: چه دده نه پس به د حرم خپل خلق به د حرم بے حرمتی وکړی۔ دده مثال د سعودی حکومت اودهیئ کبار العلمای د طرف نه سعودی فوځ ته باقعه اجازت وشو، دے نه پس دوه بفتو پورے د مختلف ملکونو فوځ یو ځائے د حرم شریف نه گیر چاپیر تاؤ (محاصره کرنا) شو، د بکتر بند گاړو او د تینکونو په گولو سره ئي په حرم حمله وکړه۔ او دغه شان ډیر خلق مړه شو۔

که علمائے کرام تلے وے او هغوي ئي په حکمت سره پوهه کړے وے او حکومت د دے علماؤ په ذریعه منع کړے وے، نو حرم شریف کښې به وینه نه وے توئ شوے او د غه شان د بیت الله شریف بے حرمتي به نه کیدے۔

دریمه خبره: په حدیث کښې دی چه دے نه پس د عربو د هلاکت تپوس مه کو! چه څومره زر به وی۔ کیدے شی دے باره کښې نبی کریم صلی الله علیه وسلم اشاره کړی چه د حرم خپل خلق به د حرم مخالفت و کړي۔

دے باره کښې مونږ صحیح احادیث وگورو، یو روایت کښې زینب بمت جحش^۱ فمائی چه نبی کریم صلی الله علیه وسلم یو ورځ د خوب نه رابیدار شو، نو د پیغمبر صلی الله علیه وسلم مخ مبارک سر وو او هغوی صلی الله علیه وسلم دا کلمات وئیل: لا اله الا الله ويل للعرب! من سرقد اقترب، فتح الیوم من سد یاجوج ماجوج مثل هذه عربون دپاره د نزدې راروان شر ن هلاکت دی، نبی کریم صلی الله علیه وسلم خپل غټه او شهادت واله گټه اوچته کړه او اشاره ئي وکړه چه دومره وړوکی سورے په هغه دیوال کښې شوے دے چه د یاجوج ماجوج نه د بچ کیدو دپاره سکندر ذوالقرنین جوړ کړے وو۔ بیا مخکښې ناست خلقو تپوس وکړو چه نیکان خلق موجود وی بیا به هم قیامت راځی نو نبی ووفرمائیل: اذا کثر الخبث چه کله بدئ زیاتے شے۔

دجهيمان واقعه ته چهو گورو او حدیث ته وگورو، نو معلومه شوه چه د عربو د هلاکت بنیادی وجو نه به یوه غټه وجه دا وی چه کله د بیت الله بے حرمتي

وشي - من شر قد اقترب عربو د پاره هلاکت دے، نزدې راتلو واله شر نه ، اود شر نه مطب جنگونه دی،چه د هغه وضاحت د حضرت علیؓ د دے ارشاد نه کیږی: لا یخرج المهدی حتی یقتل ثلث و یموت ثلث و یبقی ثلث ترجمه:مهدی به هغه وخت پورې نپ راځي څه پورې چه یو ثلث به په خپل مرگ مړه شی او یو ثلث به قتل کړې شی او یو ثلث باقی پاتې شي-

د یو بل حدیث نه د دے جنگونو د زمانې پته لکي:سعود بهذه البيت قوم ليس معهم عدد،ولا منعة،ینعث الیهم یجیش حتی اذا کانو بیداء من الارض خسف بهم-دا حدیث دے،چه مختلفو کتابونو کښ د صاحبو حضراتو نه نقل کړې شوي دي-

په دے حدیث کښې دا فرمائیلى دی چه د مهدی حقیقی به دا علامت وی چه د هغه سره به نه اسحه وی او نه به د هغه سره زیات تعداد خلق وی او نه به د هغه سره د بچاو څه سامان وی او هغه به بیت الله ته راشي او د هغه به بیعت وشي او بیا به په ټوله دنیا د هغه حکومت قائم شي-

په دے باره کښې نور وضاحت د امام نعیم بن حماد د روایت نه کیږي فرمائي:سعود بمكة عائذ،فیقتل،ثم یمکث الناس برهة من دهرهم ،ثم یعود عائذ آخر، فان ادرکتہ،فلا تعزونه،فانه جیش الخسف-

په دے حدیث کښې څلور مختلف خبرې دي:

(۱)بیت الله ته به یو کس راشي پناه به واخلي،لیکن هغه به قتل کړې شی-نو ۱۹۸۹ءکښې یو سړې راغے او هغه د سحر په مونځ کښې دامام مهدی کیدو د پاره وینه توئبول شروع کړل دے نه پس هغه قتل کړے شو-

(۲)ثم یمکث الناس برهة دهرهم-بیا به څه وخت پورې په دغه زمانه کښې خلق ایثار شي،ثم یعود عائذ آخر بیا به یو بل سړې راځي-فان ادرکتہ،فلا تعزونه که تاسو دغه زمانه بیامونده،نو ددے د مخالف لښکر سره مه کیږے، ځکه چه دغه به په زمکه کښې دننه کیدو واله لښکر وی- په دے حدیث کښې دی

برهته من دهرهم کبني برهته نه مطلب څلويښتو پورے موده ده لکه څنگه
بنی اسرائیل څلويښت کاله په وادی ”تیه“ کبني وو۔

يو روايت کبني دی چه د برهته اطلاق په څلويښتو کالو باندے شوے
دے، فرمائی چه يو سړی څلويښتو کالو پورے گناهونه کوی، بيا نیک عمل
شروع کړی، نو الله تعالی د هغه اعمال قبلوی او د توبے توفیق ورکوی او
هغه په جنت کبني دځلوی۔ او دغه شان څلويښتو کالو د سړی عمر پوخ شی
هم دغه وجه ده چه نبوت هم په څلويښتو کالو په عمر کبني ملاویري۔

په دے تناظر کبني که وگورے، نو د بلوغت آخري عمر اتلس کاله دے او که
دا اتلس کاله د نبي کریم صلی علیه وسلم د عمر مبارک نه منفی کړے نو
پینځه څلويښت کاله پاتے کیري۔ ددے نه معلومیږی چه اول غیر حقيقي
مهدي نه پس د دویم حقيقي مهدي تقریباً پینځه څلويښت کاله پس راتلل ممکن
دي۔ لیکن دا تعین محض د گمان او دتیارے د پاره دے قطعي او یقيني نه
دے۔

سوال (۲۳): ۱۹۸۹ کښې جهيمان تحريک ولې پيدا شو، ددې وخت حالات څنگه وو؟ د لهيمان د تحريک نه پس د امام مهدي متعلق کارونو طرف ته د امت توجو او موجوده حالاتو کښ د جهيمان تحريک په وړاندې بوتل او ددې ته د امام مهدي د راتگ علامات وئيل ددې څه حقيقت دې او ددې باره کښې ځمونږ ذمه داريانې څه دي؟

جواب: د لهيمان تحريک په وجه په حرم شريف کښې وينه تويده (خون ريزي) او د بيت الله بې حرمتي کولو سرازغلو بغير داسې په اسان نه وو، په حرم د بمباري په وخت کښې د عرب ملکونو خاموشي او د اسلامي دنيا په دې حالاتو کښې څه حرکت نه کولو وبال (عذاب) به لازمي راتو ځکه دا واقعه د ټولو مسلمانانو د پاره عمومي او د عربو ملکونو د پاره خصوصي د هلاکت سبب-

ددې سزا ذکر په حديث شريف کښې شوې دې، فرمائي، **يبايع لرجل ما، ولن يستحل الحرم الا ابله**، **فاذا استحلوه فلا تسئل عن بکت العرب**-يعني حرم شريف کښې به د شريعت خلاف بيعت وشي، ليکن دا په درست طريقې د حل کولو په ځانې ددې په بنياد سره دبیت الله بې حرمتي ددې د خپلو خلقو کيدل او چه کله دا بې حرمتي وکړي، نو ددې نه پس د عربو د هلاکت تپوس مه کوه!

جهيمان تحريک د غلطی اولی وجه:

ددې غلطۍ اوله وجه په هغه وخت کښې د علماؤ د کتاب الفتن په احاديثو د اهم خبرو يعني د مهدي د راتگ، د دجال ده فتنې او عيسى عليه السلام د نزول د موضوع نه بې پروايي وه او خپل شاگردان ددې د تهقيق او تطبيق نه خبرول، که په داگه وخت کښې د سعودي عرب علمائې کرامو خپل شاگردان د امام مهدي باره کښې د اهم مسئلو نه خبر کړې وې چه دامام مهدي دپاره صحيح، حسن او ضعيف احاديثو په رڼا کښې څنگه تطبيقي انداز کښې کار کول ضروري دې، کله څنگه چه د دين د نورو احکامو د پاره ضروري وی او هغوي ئي په دې خبره پوښولې چه د امام مهدي راتگ به نه مکمل تکوينی وی او چه بالکل به څه کول نه غواړي او په دې انتظار کښې به وی چه امام مهدي سمدستي پخپله راځي او نه دا تشريعي مسئله ده چه مونږ

د خپل طرف نه په يو کس باندې دا علامات منطبق کړو او هغه مهدي جوړ کړو، حالانکه نه لا وسه پورې علامات زمانه او نه سياسي علامات پورا شوی او نه علامات تکويني او نه تشريعي پورا شوي دي او نه په دې مسئلې علمائے کرام او نه اهل حل و عقد راپاسيدلي دي- نو ځکه دوي دخپل استاذانو له طرف دې موضوع ته د توجه نه کولو په وجه هغوي په کلونو کلنو پټ پټ په دې محنت وکړو او خپل تحقيق ئي دچا ته ښکاره نه کړو، نو نتيجه د ئي د حرم د بې حرمتې په شکل کښي راوته-

جهيمان تحريک د غلطې دويمه وجه:

په حرم شريف کښي مونځگوزار پرغمال کولو سره دبيعت وغيره ترتيب جوړول او دې نه پس بنيت کبار العلماء له طرف نه فتوی جاری شوه چه سعودي حکومت د پاره په حرم کښي دې واقع نه پس ددې خلقو په بيت الله شريف کښي وژل جائز دی، دې نه پس فوځ په بيت الله شريف حمله وکړه- په دې کښي دويمه غټه غلطی د مذهبي مشرانو وه چه هغوي جهيمان او د هغوي نور پيرو کار د ترغيب او ترهيپ په ذريعه توبه تائب کولو تلقين کړي و، دې نه پس دا پورا يقين وو چه هغوي د خپلو استاذانو خبره منلې وې او وسله ئي کيخوډې وې او دغه شان به حرم شريف د الحاد نه بچ شوې وې او هلته به مرگ جوبله هم نه وې شوې-

جهيمان تحريک د غلطې دريمه وجه:

داسلامي ملکونو مشران او مذهبي خلقو نه دا غلي پاتې شو بلکه ددغه خلقو خلاف په حرم شريف بمباری کول او د بيت الله بې حرمتې تعريف ئي وکړو-

جهيمان تحريک د غلطې څلورمه وجه:

ضعيف رواياتو باندې تنقيد کول او صرف صحيح رواياتو عمل کولو کوشش لکه څنگه چه د شريعت نورامورو باندې اثر کړي دې هم دغه شان کتاب الفتن او د امام مهدي باره کښي امور باندې هم ډير اثر غورزولې دې- که جهيمان د تورو جهنډو متعلق روايات په دې وجه نه پريښودې چه دا روايات خو ضيف دي نو په حرشريف کښي به خون ريزی نه کيدې او په دې کښي

بیادی غلطی د سعودی د هغه علمائو وه، چا چه په ضعیف روایاتو باندے د اعتماد نه کولو ماحول جوړ کرے دے۔

نوخکه د دے واقعه نه پس کفر د مغرب او مشرق نه په جزیره العرب باندے دېر طرف نه حمله وکړه، او هر طرف نه په مسلمانانو حملے شروع شوے، خکه روس په افغانستان باندے حمله وکړه، عربو ملکونو د امریکے دپالیسی په وجه مجاهدینو ته افغانستان ته د تلو اجازت ورکړو او په دے دوران کښي د خميني انقلاب راغے، دے نه پس ایران عراق جنگ شروع شو، او د دواړو طرفونو نه دېر مرگ جوبله وشو، بیا د ایران عراق جنگ په ختمیدو باندے عراق په کویټ حمله وکړه او بیا کویټ د امریکے فوج راوستو او په جزیره عرب کښي دیره کړو، د هغوي په راتلو باندے د عربو په هلاکت کښي نوره هم اضافه وشه، خکه چه اقوام متحده په عراق باندے معاشی پابندیانے ولگولے، ددے په وجه د عراق معیشت تباہ شو او د بي بي سي د یو رپورټ مطابق صرف ۵ لکه ماشومان مړه شو او دنورو مړو تعداد ددے نه علاوه دے۔

افغانستان کښي د روس د شکست نه پس هلته مجاهدین په خپل منځ کښي په جهگړو شول او چه کله د طالبانو حکومت راغے، نو د ۱۱ ستمبر واقعات وشول او بیا شل کاله افغانستان په جنگ کښي اخته شو، چه کله په ۲۰۰۳ء کښي امریکے په عراق حمله وکړه، دا ځل امریکے خلق سم تباہ کړل۔ تر دے چه په تیونس کښي د عرب بهار په نوم باندے د عربو حکمرانانو په خلاف یو تحریک راوچت شو، چه په شام کښي دېر خطرناک صورتحال سبب جوړ شو او بیا سعودی اتحاد په یمن بمباری وکړه، ددے په جوب کښي حوثي ملیشاؤ په ریاض او دبئی باندے میزائل راویشتل۔ په دے نظر چه حدیث باندے بیا نظر وکړے نو مسئله راښکاره کیږی: **فلا تسئل عن هلاکت العرب** خکه چه نبی کریم صلی الله علیه وسلم په عربو کښي د فتنو زیات والے زیات خون ریز جنگونو ته فرمائيلي دی: ویل للعرب من شر قد اقترب عربو د پاره بلاکت والا شر نه لرے اوسیدل پکار دی خکه چه په دے جنگونو تباہي ده۔

دویمه خبره چه د جهیمان د واقعه نه امت ته معلومه شوه هغه د امام مهدی باره کښي تطبیقی علم وو، دے نه مخکښ خلقو به صرف صحیح احادیث

لوسټل او د امام مهدي راتگ ئي يوه معمه گنله ،ليکن ددے واقعه نه پس خلقو کښي ددے باره کښي علم پيدا شو او ددے موضوع باره کښي اړخونونه تحقيقي تطبيقي کار رامنځ ته شو-

لکه چه جهيمان د تحريک ظهور مهدي د راتگ د پاره د دروغو صبا وو، ځکه چه ددے نه مخکښي ممبر او محراب په ددے بحث او ذکر باندے غلے وو، ليکن ددے واقعه نه پس يو طرف ته د مهدي راتگ باندے نه ختميدونکے کتابونو سلسله شروع شوه او بل خواه ته دخلافت قائميدو نه نا اميدو خلقو ته د امام مهدي آسره ملاؤ شوه او د هغوی د راتلو خواېش د خلقو په زړونو کښي پيدا شو، دغه شان دا واقعه يو ريښتائو صبا يعني د امام مهدي د راتگ علامت وگرزیدو-

چه په امت مسلمه په عامه توگه او سعودي حکومت په خاصه توگه دخپل مخکښي تيرو شو رويو نه ځان وساتي، مهدي غير حقيقي يعني جهيمان په کوم ماحول کښي راوچت شو هغه ماحول بيا راپيد نشي، بے حياتي، سنيماگانے او نورے د الله د نافرمانيانو والا کارونه د ټول امت نه او د جزيرة العرب نه ووبساي-

ليکن داسے ونه شو بلکه ټوله امت مسلمه د کفارو تابعدار شو او سعودی حکومت هم د غه نعره اوچته کړله ”الاسلام المعتدل المنفتح على عالم“ داسے اسلام چه معتدل وی او سعودي عرب د ټولے دنيا د پاره آزاد ددے، يعني د ټولے دنيا د سهولتونو او فحاشو د پاره بل خواه د تلو حاجت نشته، بلکه دا وس په سعودي عرب کښي به ملاويري ددے د پاره ويژن ۲۰۳۰ په نوم باندے سعودي عرب کښي يو نظام شروع کړو، چه د هغے په وجه به وس بنځو تپ مکمل آزادي حاصل وی او يورپ ته به د تلو حاجت نه راځي، ددے نه علاوه د جزيرة عرب په مختلفو ښارونو مثلاً رياض او جده کښ بتان هم ولگول، او د امر بالمعروف په ځائے ”هئية الترفيه“ او ريفريشمنټ په نوم ئي په مختلفو ښارونو کښي سنيماگانے، ميوزک فيسټول او نور مغربي مادر پدر آزاد معاشرے د قائميدو دپاره څه کمے پاتے نشو-

په وينا د "سعد الفقيه" د ا صورت حال د نن نه ۲۲، ۲۳ کاله مخکې د جهيمان د شروع کيدو سبب جوړ شو، چه هر خائے کښې به د تنگ ټکور (موسيقي) رواج عام وو نو حکه د جهيمان تحریک نه پس "الصحوۃ الاسلاميه" نوم تحریک شروع شو، چه په هغه د اسلامي شعائر بے حرمتي او د امر بامعروف د قائمولو د پاره د ټول ملک علماؤ کوششونو وکړل، او آخر سعودي حکومت دوباره اسلامي نظام د بحال کولو د پاره فکرمند شو.

ليکن ۲۳ کاله پس بيا په سعودي کښې د بے حیائي ماحول جوړ شو، چه د هغه مخ نيونکی علمائے کرام جيلونو وچولے شو او تائيد کونکو ته په چپ پاتے کيدو باندے د ژوند کولو اجازت وو. په ظاهره دا معلوميري چه د مهدي دراتگ نورو علاماتو کښې يو لويه علامه د جهيمان تحریک د ناکاميدو نه پس بے حیائي خوریدل او شاهي خاندان کښې د بے اتفاقی په وجه به سياسي حالت خراب وي، دے نه پس ممکنه ده چه امام مهدي راشي، لکه څنگه چه د الله تعالى ارشاد دے:

واذا اردنا ان نهلك قرية امرنا متر فيها ففسقوا فيها فحق عليه القول فدمرناها تدميرا- چه کله مونږ د يو بستۍ د هلاکت اراده وکړو نو نو د هغه خائے اسوده حال خلق په گناهونو کښې اخته شي، چه د هغه په وجه په هغوي باندے د الله تعالى د عذاب حکم ثابت شي، نو بيا هغه مونږ هلاک کړو.

په يو قرأت کښ "امرنا" راغلي دي، چه د هغه معنی ده چه مونږ دهغه حاکمان فاسقان فاجران خلق جوړ کړو او هغوی فسق او فجور کښې آخري حد ته ورسی، دهغه په وجه په هغوي باندے د الله د عذاب فيصله ثابته شي. په سعودي عرب کښې په شرابو پاندۍ نه لگول او علمائے کرام په جيلونو کښې بندول که د دے آيت په رڼا کښې وگورۍ نو خبره ښکاره شوه: **ونخوفهم فما يزيدهم الا طغيانا كبيرا** مونږ خو هغوي لره وپروو ليکن دے سره په هغوي سرکشي نوره هم زياتيري.

د جهيمان تحریک نه مخکې بے حیائي او فساد د حکومت په سرپرستۍ کښې حد ته ورسيدو، نو دا تحریک اگر چه په دے څه شرعي غلطۍ پکښې

وې ، لیکن د دے خلقو په اخلاص سره علمائے کرام د سعودی عرب اصلاح طرف ته متوجه شو او په ملک کښې د اسلام حالت ښه شو —لیکن د 2017 نه پس دا فساد بیا په زور سره شروع شو، ددے د پاره ضرورت د دے خبری وو چه د ټول امت علما د خپلو خپلو ملکونو حالات په شریعت سمولو سره په عالمی توگه د خلافت د قائمیدو کوشش وکړی او په دے دور کښې د امام مهدي د خلافت دپاره د علمائے کرامو کمک ته متوجه شی-

ځکه چه قرآن مجید کښې دا اصول مقرر شوي دي چه کوم قوم ته په زمکه حکومت ملاؤ شي او هغه قوم هغه حکومت د الله تعالی د مرضی خلاف استعمال کړی او په زمکه کښ د گناهونه په ذریعه فساد خوروي نو الله تعالی په عامه توگه هغه ته دوه ځله موقع ورکوي او بیا هغه د زمکه د مخ نه پناه کوي لکه څنگه چه د یهود باره کښې فرمائیلي دي چه دوي ته به هم دوه ځله حکومت ملاؤ شي ،لیکن چه دوی حکومت په غلطه روان شي نو الله تعالی به په دوي خپل طاقتور بندیگان مسلط کړي او دوي به تبا و برباد کړي او د دوی جماعت یا مال و دولت ډیر والے به ددوی هیڅ په کار رانشي، لکه څنگه چه فرمائي: **”وان تعودوا نعد“** که تاسو د خپل بد عملی نه منع نه شوی او بیا بیا ئي کوئ نو مونږ به هم دغه شان عذاب نازلوو، فرمائي: **”ولن تغنی عنکم فنتکم شیئا و لو کثرت** اگر که تاسو سره ډیر خلق او ډیر دولت وي لیکن هغه تاسو بچ کولے نشي-

موجوده حالاتو کښې نه خو په مسلمانانو کښې څوک خلیفه شته او نه مکمل اسلامي نظام حکومت شته ، په دے حالاتو کښې چه یو طرف ته احادیثو کښې د امام مهدي د راتگ نه مخکښ علامات زمانیه، مکانیه او تکوینیه ممکنه طور باندے پورا کیدل په پکار دي، نو بل طرف ته د شرعي ذمه داریانو د اداکولو د پاره په احادیثو کښې چه د علمائے کرام کو فرائض منصبی بیان شوی دی ، هغه پورا کول هم په زمونږ لازم دي ، چه یو طرف ته د مسلمانانو سره شوه د الله تعالی د خلافت د قائمولو وعده پورا شي ، نو بل طرف ته د علمائے کرامو ته په احادیثو مبارکه کښې ذکر شوي علامات شخصیه هم په سړي کښې ملاؤ شي ، نو خلافت علی منهاج النبوه نبوي وعده به هم پوراشي او مونږ به د هغے اهل شو-

دجهيمان تحريک د ناکامی بنيادي وجه دا شوه چه چه هغوي د علامات زمانيه دمکمل کيدو انتظار ونه کړو او په تندئ کښي د مهدي د خپل طرف نه مقرر کړو او د دے صرف صحيح ئي د تحقيق بنياد جوړ کړو او ضعيف روايات ئي بالکل ترک کړل،چه د دے په وجه په حرم شريف کښي د خون ريزئ واقعه وشوه-

هم داسے د امام مهدي بيعت دپاره صحيح احاديثو کښي دا شرط وئيلے شوي دي چه دا بيعت به دومره امن او طمينان سره وي چه په بيت الله که به يو قطره وينه هم توي نشي او نه به ارام کولو والا اوده سرے به دخوب نه راپاسي-او دا بيعت به په شرعي اصولو په ټوله دنيا کښي مختلف طرفونو نه بيت اخستے شوي علمائے کرامو په رضامندئ وشي-

زمونږ په ذمه دارو کښي دا دي چه فتنه گرو خلقو د ملگرتيا نه ځان وساتو- د خپل صحت خيال وساتو ،ورزش،تيراندازي،لامبو وهل،ډرائيونگ او نور تربيتونه ضرور وکړو- دخپل کور او بچو د پاره خوراک محفوظ کړو- او دغه شان دبينک او نورو مالياتي ادارو په موجوده نظام باندے باور ونه کړو بلکه ثمن حقيقي يعني سره زر او سپين زر وغيره ذخيره ځان سره وساتو- دالله تعالي نه ډيرے دعاگانے غواړو او تهجد و اهتمام کوؤ- ددين په ټول کارونه په اتفاق او اتحاد سره وکوؤ او جماعت سره ځان يو ځائے وساتو- د علماؤ قدر کوؤ او د ديندارو خلقو سره محبت کوؤ- دامام مهدي د لښکر سره يو ځائے کيدو دعاگانے غواړے او د ورځے زمري او د شپے عبادات گزار جوړيدو کوشش کوے- هم دا د امام مهدي د لښکر تيارے دے-الله دے مونږ له توفيق راکړي آمين

سوال (۲۵): دامام مهدي د بيعت د پاره به دتولې دنيا نه اوووه يا نهه علمائے کرام به د خلقو نه د امام مهدي د کمک بيعت اخستے وی او مکے مکرمے ته به راځي- آيا موجوده وخت کښي ددے کار د پاره څه لاره ممکنه ده، د قرآن او حديثو په رڼا کښي رهنمائي وکړے-

جواب: دالله رب العزت ارشاد دے: **بل کذبوا بما لم يحيطوا بعلمه ولما ياتهم تاويله** چه کفار و ددے خبرے تردید وکړو او دروغ ئي وگنل، اود هغه تاويل او انجام وسه پورے هغوي ته ښکاره نه شو-

که د دے ايت په رڼا کښ مونږ وگورو، نو معلومه به شي چه د امام مهدي زمانه او هغه زمانه کښي د هغه راتگ دا د نمر په شان دی، چه هر صحيح نظر والا سري ته به په نظر راځي، چه د چا نظر صحيح وي، ليکن چه د چا په سترگو کښي "چندنا" فن وي او په نظر کښي فرق وی نو هغه نمر هم صحيح نه ويني، ځکه چه نمر راختو وخت کښي هغه خلق دنمر شعلے پيژنی چه څوک ويخ وي، ليکن کوم خلق چه په غفلت کښي وي يا اوده وي، نو هغوي د نمر راختو په وخت خو نه د نمر د شعاگانو څه پته لگي او نه هغوی د نمر دراختو ښکلے نظاره ليدو ته ملاويږي او کله چه نمر راوخيژي، د دے نه پس هغه ته اندازه ولگي چه نمر راختلے دے او د نمر د گرمۍ او د تودوالي احساس ورته وشي-

دغه شان د اولے او دويمے ورځے سپوږمۍ هر څوک نشي ليدلے، بلکه هغه سرے چه ډير کوشش او اهتمام کوي او د دے دپاره زاويه گوري او د سپوږمۍ د ليدو د پاره انظار کښي ناست وی، نو هغه سرے ئي ليدے شي، رليکن وروستو چه کله سپوږمۍ غټه شي، نو بيا هر سرے يې بيا ليدے شي-

کيدے شي چه دا حال د امام مهدي هم وی چه دومره زيات دلائلو د ليدو نه پس هم مشاهده نه کوي، نو دے نه پته ولگيده چه څوک يئ نه ويني نو د دوي دليدو څه دلچسپۍ نشته او د دے دلائلو يئ ژوره مطالعه نه ده کړے، بلکه ددے دا دليل دے چه سرسري مطالعه يئ کړے ده، ځکه چه هر سرے په هر فن کښي مجتهد نه وی- بلکه په اجتهاد کښي تجزيه ممکنه ده-

لکه څنگه چه د الله تعالى ارشاد دے: **ولو ردوه الى الرسول والى اولى الامر منهم لعلمه الذين يستنبطونه** يعني پيژندل او ده هغه متعلق امور پيژندل او په دے کښ د غلطۍ نه ځان ساتل او په دے کښي دخپو د خوږو او غورزيډو نه په امن کښي کيدل په دے صرف استنباط والا پوهيږي-

استنباط: نبط د اوبو راوتو ته وائي، دکوهي اولے فواره راوتو ته "نبط" وائي ، کوم خلق چه ژوره مطالعه او ژور سوچ لري او ددے په وجه معاملات کښي غور کوي، او په مختلف طريقو سره د حالاتو جائزه اخلي او ځان حقيقت ته د رسولو کوشش کوي، لکه څنگه چه د الله تعالى ارشاد دے چه مونږ قرآن لره يوه ښکاره نښه گرزولے ده وکذالک انزلنه آيات بينت مونږ د قرآن آيتونه راليري دي، او د دے آيتونه بالکل واضح دي-

ليکن باوجود ددے چه واضح اهل لسان عرب وو يعني عربي بي خپله ژبه وه دا خلق په قرآن نه پوهيدل- ددنيا په ټولو معاملاتو پوهيدل، ټول څيزونه ئي پيژندل ليکن واضح طور ددين په خبرو، نه پوهيدل، بلکه هغه خلق په دے پوهيږي چه د چا په زړونو کښي علم او دامت غم او درد لري- الله رب العزت د قرآن پوهه او د نبي کریم صلی الله عليه وسلم رسالت او بعثت د نمر او سپوږمۍ په شان گرځولي دي، چه بصيرت والو په نظر راځي- هم دے باره کښ د الله تعالى په دے ارشاد کښي اشاره ده: بل هوا آيات بينت في صدور الذين اوتوا العلم بلکه د قرآن واضح آيتونه د اهل علمو په سينو کښي دي- چه د چا زړونه د يقين په زيور باندے آرسته وي، نو په هغوي کښي بصيرت وي او په حق خبره اوريدل او پوهيدل ورته آسان وي دے نه پس هغوي د حق پيروي کوي او په حق خبره عمل کوي- او د خپلے زندگۍ مقصد ئي گرځوي، ددے په مقابله کښي چه د چا زړونه داسے نه وي، نو الله تعالى هغوي ته "اعمى" يعني رانده وئيلي دي: **افمن يعلم انما انزل اليك من ربك الحق كمن هوا اعمى** کون خلق چه پيژني ستا طرف ته د الله تعالى حق يعني قرآن راغلے دے، آيا د هغوي د هغه برابر دی، چه د چا زړونه رانده دي-

ځکه الله تعالى اهل علم ته د قرآن دخودلو او پوهيدلو د پاره ارشاد فرمائي: **وليعلم الاذنين اوتوا العلم انه الحق من ربك** او اهل علم پيژني چه دا قرآن د الله تعالى د طرف نه حق او رښتوونے دے او د پيغمبر صلی الله عليه وسلم طرف ته نازل شوے دے- په يو بل آيت کښي فرمائي: **تلك حدود الله**

يبيينها لقوم يعلمون دا د الله حدود دي، الله تعالى هغه خلقو ته بيانوي ،چه
څوك علم لري-

ددے نه معلوم شوه چه په هر دور كښې د حق خبرے انكار هغه خلق كوي
،چه د چا په زړونه تنگ وي، ځكه چه د هغوي په عقل كښې دا خبره وي چه
په كومه خبره دوي نه پوهيږي ،بس سمدستی د هغے انكار كوي-حالانكه دا
د اهل علمو طريقه نه ده،ددوي مخكښې چه كومه خبره محل اشكال وي او
هغوي په نه پوهيږي ،نو په هغے كښې تحقيق كوي او ځان د خبرے مقصد
ته رسوي،او دے نه پس فيصله كوي او كوم خلق چه د حقيقي علم مظاهره
نه كوي ، نو هغوي چه په كومه خبره نه پوهيږي نو فوراً د هغے خبرے
انكار كوي،ځكه فرمائي: **بَلْ كَذِبُوا بِمَا لَمْ يَحِيطُوا بِهِ** يعنى هغوي دهغه
خبرے تكذيب كوي چه په كومه خبره نه پوهيږي- حالانكه الله تعالى
فرمائي: **وَلَمَّا يَا تَهُم تَا وِيلَه** وسه پورے له ددے خبرے تاويل او انجام ښكاره
شوے نه دے-

ددے ارشاد مطلب دا دے چه څو پورے خبره انجام ته نه وي رسيدلي،د
هغے نه مخكښې انكار كول جائز نه دي،بلكه چپ پاتے كيدل مناسب دي،چه
د يو خبرے تائيد وشي او انجام ته ورسې او د هغے حقانيت ښكاره شي، هغه
وخت پورے انكار كول جائز نه دي- او كه په اول كښې يو خبره بغير د
تاويله رښتيا معلوم شى او د هغے په حق كيدو باندے يقين راشي ، نو د
هغے په منلو كښ څه خرج نشته،ليكن انكار كول په هر مذهب او ملت كښ
مناسب نه دے-

د مخكښې د امتونو دانبياء د تكذيب هم دغه وجه ده چه هغوى به د خپل
وخت د نبى په خبره نه پوهيدل، ځكه چه د هغوى په زړونو كښې به ددے
خبرے د حقانيت احاطه نه وه،ځكه د نبى د دے خبرے تسليمولو طاقت نه
لرئ-

ځكه په قرآن مجيد كښ: **"لَمْ يَحِيطُوا بِهِ"** ارشاد فرمائيلے شوے دے او د
"احاطه"مطلب دادے چه يو څيز ښه پوهيدل او دے نه پس په هغے
منغولے لگول-

د انکار یوه بله وجه دا وه چه د هغه نبی به چه څه خبره کوله، نو دهغه تعبیر او د هغه حقیقی تاویل به د هغوي په کفارو په مخکښي نه کیدو، نوځکه چه کومه پوهه نه شی نو وئیلو والا که ډیر دلیلونه بیانوی او دے ډیر ریښتونے وی، خو هغه به ئی نه تسلیمو، د طریقه په دے امت کښي هم جاري ده، لیکن د اهل علم لیکن د اهل علمو دا طریقه نه وه، بلکه هغوي د دے خبرے په حقیقت پوهیږی او ددے ژوره مطالعه کوي، د الله تعالی ارشاد دے:

د هغه ژوره مطالعه کول په هغه پوهیدل- دویم به انکار کوؤ نو د هغوی مخکښي به هم هغه خبره وه لیکن د هغه تعبیر به ئی مخے ته نه وو نو کومه خبره چه مخے ته نه وی خواه هغه که رښتیا هم وي خلق هغه نه مني ددے په وجه الله رب العزت ارشاد دے: **قل امنو به اولا تؤمنون الذین اوتو العلم من قبله یتلی علیهم یخرون للاذقان سجدا** یعنی الله رب العزت د دے خلقو په وجه اسلام ته عزت او غلبه ورکړه، ځله چه هغوی اهل علم وو او د علم په رڼا کښي هغوي الله رب العزت پیژندو-

او د اهل علم مطلب دا دے چه د دنیا کارونو کښي او د آخرت معاملاتو ته به هغوي ډیر ژور نظر کتل، د هغوي مقصد به صرف شپه ورځ تیروول خپل معاملات کتل او خپل علمي او نور مصروفیات کتل نه وو، بلکه هغوي به ټول نظام کښي غور و فکر کتل چه په دنیا کښي چه څه هم کیږي هغه د الله تعالی د قوانینو او د رسول صلی الله علیه وسلم د حدیثو په رڼا کښي دهغه ډیر په غور سره جائزه اخسته چه د شریعت په رڼا کښي هر قدم اوچت کړي-

هم دغه وجه ده چه د اسلام په شروع کښي نبی کریم صلی الله علیه و سلم باندے ایمان راوړلو والا ډیر کم وو، مگر د چا عقل کار کوو او په انجام باندے نظر وو، لکه ورقه بن نوفل رضی الله عنه او عبدالله بن سلام رضی الله عنه وغیره حضرات، هغوي هم هغه وخت اسلام قبول کړو- هم دغه رنگ سلمان فاسي رضی الله عنه درے علامات یاد کړي وو، هغه ئی چه پیغمبر صلی الله علیه وسلم کښي ولیدل نو د هغوي حقانیت ئی تسلیم کړو او اسلام ئی راوړو-

هم دغه شان به دامام مهدي انصار په شروع کښې ډير کم وي او د امام مهدي د نصرت محنت کولو والا په روله دنيا کښ صرف اووه يا نهه علما به وي او په دے کښ به د هر کس په لاس د امام مهدي د بيعت نه مخکښي د نصرت مهدي بيت کولو والا 313 کسان وي، ځکه چه هم دا به د علم په مقتضي باندے صحيح طرف ته تلو والا پوهيدونکي خلق وي، چه د رسول صلي الله عليه وسلم د نمسي د خلافت قائميدود دپاره به مکے طرف ته ځي او هلته به د محمد بن عبدالله دالمهدي په لاس په خانه کعبه کښي د رکن يمانی او مقام ابراهيم سره بيعت کوي-

سوال (۲۶): امام مهدي چه کله تشریف راوړی نو د دنیا حالت به څنگه وي؟ فرقه پرستي او احاديث مبارکو نه استدلال-

جواب: موجوده دور کښ فرقه پرستي ختمول د مسلمانانو په اتفاق باندې کيدې شي او د مسلمانانو اتفاق دقرآن و سنت تعليمات په دنیا کښې په نافذ کولو باندې کيدې شي، چه د هغې دپاره خلافت راشده نمونه ده، چه د امام مهدي په وخت کښې به قائميری، هغوي عليه السلام به د مجدد په حيثيت باندې تشریف راوړي، لکه څنگه چه د الله رسول صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي: د امت مجدد هر سل کاله پس د امت د اصلاح د پاره راځي، چه د مسلمانانو د ديني تعليماتو غلطی صحيح کيدو به تجديد (تهېک) کوي په يو بل روايت کښې دي: **ابشركم بالمهدي يبعث على خلاف من الناس وزلازل او په بل حديث کښې دي: يملأ الارض قسطا وعدلا كما ملئت ظلما وجورا** -

نو د امام مهدي په صفاتو کښې د ټولو نه لوې صفت دا دے چه د امام مهدي د راتلوو نه مخکښې به په ټوله دنیا کښې عدل او انصاف ختم شي او د ظلم زياتي نه به دنیا ډکه شي- **جور او ظلم** په دے دواړو کښې اوله خبره: د جور مطلب تصوراتو کښې ناانصافی ده يعني د امت په ذهنونو کښې چه کوم مفاهيم وي، نو هغه به دظلم په سوچونو او فکرونو باندې وي يعني اعتقادي ظلم به عام شي-

او په عقیده کښې د ظلم نتیجه به عملي ظلم په شکل ښکاره شي او د ظلم نه مطلب مرگ جوبله، دخلقو حقونه ضائع کيدل او نور فساد وغيره دے او د جور مطلب مفاهيم، آراء او افکار و معتقدات کښې نا انصافي ده، چه د امام مهدي په راتلو به ختم شي-

په موجوده زمانه کښې خو نه د صحيح تصوراتو څه انتظام شته او نه د عدل و انصاف دقائمولو څه ذريعه شته، ليک د مهدي په وخت کښې به ددين پوهه او صحيح نظرياتو او تصوراتو به يو لوی پليټ فارم وي- موجوده ډله بندي، مختلف سياسي او عسکري تنظيمونه په خپل منځ کښې د بے اتفاقی ښکار دی، د مهدي د راتلو نه پس به په ټول انسانيت کښې عدل او انصاف راشي-

حُکمه چه امام مهدي به د دے فتنو په موجودگي کښې د يو ډله ،تنظيم يا جماعت حصه نه جوړيږي، لکه په يو روايت کښې دي: **لم تلبسه الفتن ولم يلبسها** امام مهدي به نه فتنو کښې اخته کيږي او نه به او نه به فتنے د ده خواله راځي او په يو روايت کښې فرمائي: **ليس من ذى ولا من ذى** د بيعت نه مخکښي هر يو کس به په خپله رائے اسرار کوي چه د هغے په وجه د نورو رائے قبول گران وي ،صوبائي، داخلي، ملکي، علاقائي، او بين الاقوامي اختلافات به ډير زيات وي چه د هغے نه دوتلو به څه لاره نه وي، هرکس به د امت د تقدير دبدلولو کوشش کوي ليکن ددے مصيبتونو او ددے پيچيده ماهول نه د وتلو حل به چاسره هم نه وي، چه د هغے د اصلاح د پاره به امام مهدي تشریف راوړي ،چه کله د امام مهدي له طرف نه داسلامي نظام پاليسي قبول کړے شي ،نو خلقو ته به امن وامان او عدل و انصاف ملاؤ شي- ددے حالاتو د پاره د مخکښي نه تياری د هر چا ذمه داري ده-

سوال (۲۷): یهودو د خپل محرف تورات نه د نبی کریم صلی الله علیه و سلم د پیدائش ځای او هجرت وغیره علامات معلوم کړی وو، نو چه مونږ کوشش وکړو نو دقرآن و حدیث نه ځای او وخت نه شو معلومول؟

جواب: تمهید: ځمونږ کار عمل کول دي، مقرر وخت پیژندل او خاص کول ځمونږ کار نه دے، لکه څنگه چه نبی کریم صلی الله علیه و سلم ته د جمعه د ورځ د دعا د قبلیدو وخت نه دے خودلے شوے. هم دغه رنگ د لیلة القدر فضیلت بیان شوے دے، لیکن وخت متعین شوے نه دے. دغه شان د قیامت باره کښ علاماتو وغیره نه نشاندې شوے ده، لیکن مقرر وخت ارشاد نه دے فرمائیلے شوے، ځکه چه الله تعالی قرآن مجید د امت د هدایت د پاره واضح طور سره نازل فرمائیلے دے، لیکن بعضے آیات متشابهات هم نازل فرمائیلې دی چه د هغه حقیقي معنې د الله تعالی نه علاوه بل چا ته معلوم نه دي دغه رنگ حروف مقطعات هم دي چه د هغه قطعي معني چاته هم معلومه نه ده.

هم دغه شان د علامات قیامت اهم امور مثلاً د امام مهدي د راتگ وخت او شخصیت واضح طور سره مقرر نه دي فرمائیلې، لیکن دا علامات يي فرمائیلې دي، لکه څنگه چه د جمعه په ورځ د قبولیت دعا وخت په احادیثو کښې بیان شوے دے. لیکن حضرات صحابه و تابعین او علمائے امت ددے دپاره او ددے دتعیین د پاره مختلف وختونه مقرر فرمائیلې دي، دغه رنگ دلیلة القدر دوخت مقرر کیدو باره علمائے کرامو د رمضان دآخری عشرے د طاق شپو تفصیل بیان فرمائیلے دے، دغه شان نور ډیر اقوال دے باره کښ نقل شوي دي.

هم دغه رنگ نبی کریم صلی الله علیه وسلم د علامات قیامت د فتنو باره کښې، امام مهدي، فتنه دجال او نزول عیسی علیه السلام باره کښې اهم امور بیان کړي دي، چه د هرے زمانه خلق د اوپیژني او په دے پوهه شي او ددے فتنو نه ځان وساتي، او د نورو دیني امورو په شان په دے کښې هم مقرر وخت نه دے فرمائیلے شوے، لیکن صحابه، تابعین او نورو اهل علم حضراتو د امور د

شریعت په رڼا کښې ددې وضاحت بیان کړې ده او امت ته په دې د عمل کولو دعوت ورکوي-

هم دغه شان په تورات او انجیل کښ د نبي کریم صلی الله علیه و سلم د پیدائش ځای او دهجرت معلوم کړې وو او دلته راغلل او نبي کریم صلی الله علیه وسلم ئي پیژندلې وو ،لیکن ډیر کم خلقو ایمان راوړو،دغه په تورات او انجیل کښې پیژندل کافی نه دي،بلکه دې دپاره تیاري کول ضروري دي-

اصل جواب:په قرآن او حدیث کښې هم داسې علامات موجود دي،دهغې نه د وخت او سړي اندازه لگي ،لیکن دا ختمې او قطعي گڼل صحیح نه دی،په دې باره کښې دامام نعیم بن حمادپه کتاب الفتن کښې حضرت ابن لهیعه نه یو روایت نقل دې،په هغې کښې فرمائی: **اجتماع الناس علی المهدي سنه ومائتین،بحساب العجم لا بحساب العرب**،چه د خلقو په امام مهدی باندې راجع کیدل په سن (۲) او (۲۰۰) کښې به وي-

فائده:فلکیات او تقویم علم والا خلق په خیال دا خبره معروف ده چه عام توگه باندې دعیسوي تاریخ متعلق په دنیا کښې دوه قسم تاریخونو رواج دې: (۱)پوپ گرگوري تاریخ دې،دا تاریخ عیسائي خلقوکښې رواج دې چه اووه کاله مخکښې دې-

(۲) د ایتھوپیه قطبی کلیسا تاریخ دې،دا اووه کاله وروستو دې نو د ۲۰۰۴ سره چه مونږ اووه کاله جمع کړو نو په دې حساب سره به ۲۰۱۱ شی - نو په امام مهدی باندې به خلق ۲۰۰۴ هـم ۲۰۱۱ هـ کښې راجع کيږي،لیکن دا یقیني نه بلکه دا گمان دې غیر یقیني او غیر قطعي دي-

موجوده دور کښې چه د عرب بهار په نوم باندې په تیونس، مصر، لیبیا او نور عرب ملکونو کښې چه کوم عوامی انقلاب په مزه مزه زیاتیدو او په شام کښې ددې په وجه زیات فسادات وشو- په دې دوران کښې د امام مهدي تحریک په عربو کښې شروع شو او د امام مهدي متعلق چه څومره شبهات وو په مزه مزه ختمیدل اود یو منظم جماعت په شکل کښې ډیر خلق ددې

تحرك سره يو ځائے شو-الله اعلم-ممکنه ده چه ددے جماعت په مدد سره ه مخکښي راتلونکے زمانه کښي د امام مهدي ظهور وشي-

دويمه خبره: دښي کریم ﷺ دڅه ارشاداتو مفهوم دے چه ځما په امت باندے به څلور فتنې وې او آخري فتنه به الدهيما وي- ددے فتنے د مددت متعلق د ابو هريره[ؓ] په يو روايت کښي دي چه دا به اتلسو کالو پورے وي او په دے کښي په هر نهه کسانو کښي اووه کسان مړه شي-په يو بل روايت کښي دي چه دوران کښي به د دريائے فرات کښي د سرو زرو د غر متعلق يو مسئله به هم راوچته شي-

په موجوده دور کښي که مونږ د ترکي آپريشن باندے غور وکړو نود يو نام فرات وو او ديو نوم نبع الاسلام وو نو فرات باندے جنگ د څو کالو نه شروع دے په دے کښي دی بهر حال څلورمه فتنه "الدهيما" متعلق که مونږ موجوده زمانه کښي جائزه واخلو نو معلوميری چه د هر علاقه يو خله فتنه ده مثلاً عراق کښي فتنه الدهيما اتلس کاله پورے ۲۰۰۴هـ نه شروع ده، او وسه پورے وخت په وخت مختلف شکلونو کښي زياتيري-

کتاب الفتن نعيم بن حماد په يوروايت کښي دي چه په اووم کال به مصيبتونه او آفتونه راځي او په اتم کال به مرضونه راشي او په نهم کال به لوړه تنده راشي-۱۴۳۸هـ گويا اتم کال او ۳۹ دانهم کال دے- ددے حساب نه معلومه شوه چه د پورا دنيا حالات د مهدي دراتگ د پاره تياريري، تر دے چه د امام مهدي دشمن هم خپل صفونه تيار کړي او مخے ته راځي- په رواياتو کښي دي چه خروج السفیانی بعد تسع وثلاثين تسع و ثلاثين معنی ده ۳۹ او که د کال په بنياد شي نو ۱۴۳۹هـ ده- دا ضروری نه ده چه د ۳۹ کال تيردو سره د امام مهدي راشي، ليکن دومره ضروري ده چه دے نه پس به راتگ نږدے وي-

نو ځکه بخاری کښي يو روايت دے چه ځما د امت مثال د هغه مزدور په شان دے چه هغه خو کارلږ وکړي او اجر ورته زيات ملاؤ شي، علامه ابن

حجرالیکلي دي چه ددے امت عمر ۱۰۰۰ نه کم نه وي-او سنن ابي داؤد په روايت کښ دی چه ځما د امت په عمر کښي د نیمه ورځ يعني د پینځه سوه کاله اضافے باره کښي ما د الله تعالی نه سوال وکړو نو الله تعالی قبول کړو- گویا چه د امت مسلمه عمر به پینځلس سوه کاله وي-په یو بل روايت کښي علامه ابن حجر نقل کوي چه ځما امت عمر په آخري هزار کال کښي راغلي دي-

په دے رڼا کښي وگورے نو د سفینای باره کښي روايت نه معلومه شوه که هغه په ۳۷ کښي راغے، نو د هغه حکومت به ۲۸ میاشته وي او که په ۳۹ کښي راغے نو د هغه حکومت به نهه میاشته وي-او د سنن ابي داؤد په روايت کښي دي چه د اسلام چکۍ به پورے چلیږي يا ۳۶ پورے او يا ۳۷ پورے چلیږي که په دے دوران کښي امت هلاک شو ،نو دېلاکت په لاره د تلو د وجے به هلاک شوے وي ،او که هلاک نه شو،او د دن د قائمیدو د پاره ئی کوشش وکړو نو نور اویا کاله اضافه به د تیر شوو کالو په مقابله وشۍ-

[سنن ابي داؤد، رقم: ۴۲۵۴]

په حرم شریف کښ د جهيمان د واقعه نه پس په عرب ملکونو باندے یورپی حمله او د عالم اسلام نور کمزور کیدل ،عراق او شام کښي بد امنی،جنگ او معاشي او اقتصادي تباهي ده- په دے وجه د امام مهدي واقعه اگر چه د غیبو سره تعلق لري،لیکن د ذکر کړے شوو حالاتو ته په کوتو سره عمل طرف ته ډیر ه توجه پکار ده-

په دے عملونو کښي لکه څنگه چه مونځ،روژه ، زکاة ،حج او معاشي او معشرتي ذمه داریانے د شریعت په رڼا کښي ادا کول ضروري دي هم دغه شان په دے مخصوص حالاتو کښي دمهدي د راتگ متعلق شرعي ذمه داریانے پیژندل او هغه په وخت او په صحیح طریقے سره ادا کول هم ضروري دي-

په هغه کښي په موجوده دور کښي د فتنو نه ځان خبرول،د بیعت مهدي دپاره پکار شرعي شرائطو پورا کول د دے وخت اهم ضرورت دے،هم دغه

رنگ د دجال فتنه او د عیسیٰ علیه السلام نزول په باره کښې فتنه پیژندل او
شرعي اصول او ضوابط پورا کول د یو امتي په حیثیت اهم فرائض دي.

سوال (۲۸): د امام مهدي د راتگ نه مخکېني د نفس ذکيه د قتل نه څه مطلب دے؟ عالمي ادارو د امام مهدي د شخصيت د لتولو او د الله تعالى له طرف نه د امام مهدي د حفاظت باره کښې په حديث کښې څه ذکر دے؟ د امام مهدي د بيعت نه پس د مخالف لښکر په زمکه کښ دننه (خسف) کيدل متعلق رواياتو موجوده دور کښې تطبيق څنگه کيدے شي؟

جواب: د مصنف ابن ابي شيبه په روايت کښې دى چه د امام مهدي د راتلو نه مخکېني به نفس ذکيه قتل کيږي او په دے باندے به د زمکے او آسمان والا په غصه کښې وي، ددے نه پس به امام مهدي به داسے راوستلے شي لکه چه څنگه ناوے خپل ناوک ته رځستولو په وخت سنگهارولے شي.

فائده: ددے حديث نه يو څو خبري معلو ميري:

اوله خبره: د امام مهدي د بيعت د پاره د مخکېني نه به يو منظم جماعت دعوت چلوي، چه د خپل وس مطابق به هر قسمه وسائل پکار راولي او د امام مهدي د راتگ تيارے به کوي.

په دے کوششونو د ټولونه اهم کار د تولے دنيا د خلقو سره رابطه کول او هغوي مکه مکرمه کښ د امام مهدي د بيعت د پاره يو ځائے کول دي. او د دے کار نور وضاحت د عبدالله بن مسعود په حديث کښې اووه علمائے کرام په لاسو د دنيا په مختلفو طرفونو کښې د بيعت کولو د پاره د خلقو د راتلو ذکر دے.

په دے خلقو کښې به داسے هم وی، چه د هغوي تعلق به د مخکېني نه د امام مهدي سره نه وي او نه به هغوي د امام مهدي صفات په خپلو سترگو ليدلي وي، دا خلق به دا امام مهدي خوا ته لار شي او د هغه د صفاتو وغيره به په غور سره جائزه واخلې او د هغوي سره راغلي علمائے کرام به په دغه وخت د سختو حالاتو په وجه د امام مهدي د بيعت د پاره بيا بيا وينا کوي، ليکن هغوي به هر حل د علمائے کرامو پيشکش رد کوي.

دويمه خبره: علمائے کرام به امام مهدي به په بيعت مجبوره کولو دپاره د

امت مظلوميت ورمخکښې کړې،دناو په شان به هغه د بيعت د پاره تيارولو کښې کامياب شى-

دریمه خبره: دامام مهدي بيعت به د ټولې دنيا د انقلابونو په شان دهر قسمه شور شرابه، ځکه چه په دې بيعت کښې به شریک خلق د امت په درد درد مند خلق وي ، داسلامی نظام د قائمیدو د پاره د مختلف تنظیمونو په شکل کښې، په خپل منځ کښې د اختلافاتو بې زار او د هر قسمه ښکاره او پټ تربیت کړې شوي به وي، او ددوي انتخاب به دالله تعالی د فیصلې مطابق وي-

ځکه په دې حدیث کښې فرمائیلی دی چه دا بيعت به ډیر په نظم ضبط سره منعقد کیږي نه به په کښې آوازونه اوچتیري او نه به چاته څه تکلیف رسي، بلکه د یو اوده سړي خوب کښې به خلل هم نه راځي او نه به په دغه وخت څه خون ريزي کیږي- یو وجه دا کیدې شي چه د هغوي په زړونو کښې د بيعت اهمیت، د خلافت اهمیت، دامام مهدي ادب او احترام او د بیت الله شریف اهمیت مخې ته وی، ځکه په دې کښ شرکت کولو والا هغه عظم خلق وي، چه د ټولو مطلوبه ادابو وغیره خیال به ساتي-

څلورمه خبره: د روایاتو د مجموعې په ظاهره معلومیري چه دامام مهدي د بيعت کولو نه مخکښې دخلقو په زړونو کښې ډیر زیات خواښ وي ،ځکه چه دامت د کامیابی بنیاد به دا وي- دداسې خلقو واسطه د هر قسم ددروغ دعوې کولو والا راغلي وي، ځکه د بيعت دا منظر به دلیدو په ارمان وی، چه څه رنگ دخلقو د طرف نه د ټول امت په قیادت به اصرار کیږي او امام مهدي له طرف نه به انکار کیږي-

پینځمه خبره: دډیروروايتونو نه معلومیري چه امام مهدي او د هغه کورنئ به قید و بند دسختو تیریري، لیکن د الله تعالی د طرف نه به د بيعت د پاره د غیو نه الله مدد کوي، فرمائی: **لیس له عدد و ولا عدة ولا منعة**

شپږمه خبره: دامام مهدي د بيعت نه مخکښې به خلقو په نظر کښې د امام مهدي او د هغه د جماعت څه حیثیت نه وي، لیکن د بيعت نه پس به د ټولې دنيا د توجو بیت الله شریف باندې وي- او مکه مکرمه به د امام مهدي د حکومت نه د آزاد ولو د پاره د ټولې دنيا طاقتونه یو شي او مدینې طرف ته

به روان شي او هلته به فساد جوړ کړي او مکه مکرمه ته به روان شي، لیکن په لاره کېن د بیدا په مقام باندې به زمکه دوي دننه(خسف) کړي-

سوال (۲۹): په هردور کښې د امام مهدي دعویدار ډیر وي او په هر زمانه کښې دامام مهدي سره محبت کولو والا او د ده په لښکر کښې شریکیدو والا تعداد به هم کم نه وي، بلکه د هر دا ارمان وی چه د امام مهدي په لښکر کښې شریک شي، لیکن مسئله دا ده چه په هغه زمانه کښې به د حق او باطل پیژندړلو گرانه وي، وس سوال داده چه داسه به کوم یو علامت وي چه د هغه په وجه مونږ امام مهدي پیژنو چه کوم امام مهدي ده؟ او کوم لښکر د امام مهدي ده؟

جواب: مسدرك حاكم كښې حضرت عبدالله بن مسعود نه روایت ده چه یو خُل نبی کریم صلی الله علیه وسلم سره ناست وو ، دهغوي صلی الله علیه وسلم په مخ مبارک باندې د خوشحالی اثرات وو اودا خبره د سیرت په کتابونو کښې هم مشهوره ده چه کله به نبی کریم صلی الله علیه وسلم خوشحاله وو نو د هغوي په مخ به د خوشحالی د ظاهریدو اثرات وو او خوشحالی به د هغوي په مخ ښکاریده- په دې دغه وخت د هغوي صلی الله علیه وسلم په مخه دښو هاشم یو خو خوانان تیر شول، دهغوي په لیدل سره پیغمبر صلی الله علیه وسلم ډیر پریشانه شو او د هغوي د مخ رنگ ئی زیر شو، نو مونږ هم د هغوي پریشاني محسوس کړه او مونږ تپوس وکړو اے دالله رسوله! څه وجه د چه وس ستاسوپه مخ دخفگان آثار ښکاري او دې نه مخکښې طبیعت شریف ډیر خوشحاله وو، نو هغوي وفرمائیل چه ځمونږ او ځمونږ د اهل بیتو د پاره الله تعالی رب العزت ددنیا په مقابله آخرت دنعمتونو ځائے گرځولې ده- او په راتلونکی وخت کښې به اهل بیت قتل وغارت، ذلیل کول او رسوا کولو ښکار کیري- او د یو ځائے نه بل ځائے ته شړل او د بې عزته کولو غمونه به ورته رسي-

لیکن په آخری زمانه کښې به د خراسان نه څه خلق راځي چه د حق او خیر یعنی د خلافت دنظام د نافذ کولو مطالبه به کوي او دهغه د حصول د پاره به وسله سره قتال (جهاد) کوي لیکن هغوي ته به دا حق نه ورکړی کیري نو دده دحاصلیدو دپاره به بیا راپاسي بیا به د دې دپاره جنگ کوي دا خُل به ورته حق ملاویري، لیکن هغوي به دا حما نوسي یعنی امام مهدي په حواله

کوي چه په پورا دنيا کښې به د عدل او انصاف نظام قائموي او د دنيا نه به ظلم زیاتې او بې انصافي ختمه شي.

وضاحت: ددې حدیث په رڼا کښې یو څو خبرې معلومې شوې:

اوله خبره: چه امام مهدي به د اهل بیتو نه وي او اهل بیت چه څنگه په مخکښې زمانه د ظلم او زیاتي ښکار وو نو په راتلونکي وخت کښې به هم دظلم او زیاتي ښکار وي او په اهل بیتو کښې به امام مهدي خاص طور د ظلم او زیاتي ښکار کيږي. يعني د امام مهدي د حقانیت علامت به دا وي چه هغه به د ظلم زیاتي ښکار کيږي.

دویمه خبره: د حضرت علي عليه السلام ارشاد دے چه د امام مهدي په زمانه کښې به د هغه د اهل بیتو خلاف او د آل محمد خلاف هر طرف ته به خلق ولیرلې شي او چرته چه هم د بنو هاشم سره تعلق لرونکي خلق ملاؤ شي، کړي وي او که ښځې وي، هغه ټول به نیسي او قتلوي به ئي، دے دوران کښې چه امام مهدي ته پته ولگي نو چه ما پسې خلق راروان دي نو هغه به ځان سره یو بل ملگرې واخلي او اوبه تختي-ددے نه معلومه شوه چه امام مهدي پسې به د خپل وخت د حاکم د طرف نه دگرفتارې وارانټ جاري کيږي-دغه شان د امام مهدي دوست او اهل بیت به هم د وخت حاکم د طرف نه د ظلم او زیاتي د تکلیفونو او د مصیبتونو ښکار کيږي به.

دریمه خبره: په دے دوران کښې به امام مهدي ته د ظالم بادشاه نه خلاصی ملاؤ شي، لیکن د ربانئ نه مخکښې به د ده یو ملگري ته زهر ورکړی شي او شهید به کړی شي. دامام مهدي د دے دوست په بعضې روایاتو کښې مبیض، بعضو کښې منصور، بعضو کښې النفس الذکيه او بعضو روایاتو کښې **اخ له فی دینه** په وئیلو سره یاد شوے دے.

څلورمه خبره: د امام مهدي اهل بیت اود هغه د دوست د قتل خبر به د هغه ملگرو کښې د بجلئ د پړق په شان خور شي، او دغه شان به د ظالم حاکم دظلم زیاتي قیصی هم خورئ شي، او دغه شان به د هر چا په ژبه د امام مهدي خبره وي - لکه څنگه چه په حدیث کښې راغلي دي چه کله الله تعالی د چا سره محبت کوي، نو جبرائیل علیه السلام ته ووائې چه زه د هغه سره محبت

کوم، هغه دا خبره فرشتو کښې عام کړي بيا فرشته لارې شي او د زمکې
والا خلقو په زړونو کښې دا خبر واچوي، دغه شان بيا ټول خلق د هغه سره
محبت کوي-هم دغه شان به د امام مهدي معامله هم وي-ان شاء الله-

د ريښتوني او دروغژن مهدي به بينادي پينځه علامتونه وي چه کله هغه پورا
شي، نو هله به امام مهدي راځي هغه پينځه علامتونه: زمانيه، سياسي
،تکوينيه مکانيه،، شخصيه او شرعيه-علامات شخصيه کښې به يو علامت
مخکښي ذکر کړې شوې والاوي-

سوال (۳۰): دمهدي د راتلو نه مخکېن د کفر د سختو تيرو او د بيعت نه پس د اسلام رڼا باره کښ د قرآن او حديث ارشادات بيان کړئ.

جواب: د حق په رڼا راتلو سره د باطل تيرئ ختميري لکه څنگه چه دالله فرمان دے: **وقل جاء الحق و زهق الباطل ان الباطل كان زهقا**. دامت اختلافات به د امام مهدي د راتلو سره ختم شي، او دغه شان به د اسلام رڼا په ټوله دنيا کښ خوره شي او د کفر تيرئ به ختمئ شي او داسلام د سحر راختمو نه مخکېن د هغه رڼا به به افق باندے د سحر رڼا په شان خوريږي. د اسلام د سحر خوريږدو باره کښ څو آياتونه:

۱. حضرت عليؑ خپل ځوئ حضرت حسنؑ وليدو او وفرمائيل چه نبي کریم صلی الله عليه وسلم د حسن باره کښ فرمائيلي دي چه ان ابني هذا سيد چه ځما دا بجي به سردار وي. او نورئي فرمائيل: **الله تعالى به ډير رز د د ه دپشت نه يو سرے پيدا کړي** د هغه نوم به ستاسو د نبي په نوم وي او هغه به په اخلاقو کښ د نبي کریم صلی الله عليه وسلم سره اخلاقو کښ مشابه وي، ليکن شکل و صورت کښ به د نبي کریم صلی الله عليه وسلم مشابه نه وي.

يو بل روايت کښ فرمائي چه کله د امام مهدي باره کښ غفلت شي او حق به ختم شوے وي نو په دغه زمانه کښ به هغه راځي. نور ئي ووفرمائيل: **دامام مهدي د راتلو نه پس د زمکے آسمانونو ټول خلق به په خنداخوشحالي ژوند تيروي**.

سوال (۳۱): د نفس ذکيه نه څه مطلب دے؟

جواب: "نفس" اسم جنس دے، دا د يو او د ډيرو دپاره ټولو د پاره دے او "ذکيه" نه مطلب ناحق قتل دے، لکه څنگه چه فرمائي: ا قتلت نفسا ذکيه بغیر نفس آيا تاسو يو ناحق قتل وکړو بغیر د قتل د بدلے نه.

د امام مهدي د راتلو نه مخکې دنيا کېښ به ناحق قتلونه عام شي، لکه څنگه چه فرمائي: کما ملئت ظلما و جورا يعني د امام مهدي د راتلو نه مخکې به ټوله دنيا کېښ به ظلم او زياتے وي. خاص طور مسلمانانو باندے به دټولے دنيا کفار حمله کوي: تداعي عليكم الامم كما تداعي الاكلة على قصعتها چه کفري ملکونه به په تاسو حمله کوي، لکه څنگه چه ثريد خوړلو والا نور خلق ثريد خوړلو ته رابلي. په يو روايت کېښ فرمائي: اذا قال الرجل الله الله، قتل چه يو سرے به صرف په الله الله وئيلو باندے قتل کيږي.

او په کتاب الفتن کېښ د نفس ذکيه مطلب د امام مهدي دوست او د هغه مدد کونکي چه کله قتل کړي، نو په دے قتل باندے به د زمکے او آسمان خلق ژاري. هم دغه شان به د امام مهدي نور انصار د هغه وخت ظالم بادشاه به رانيسي او جيلونو کېښ به سزاگاني ورکوي. هم دغه وجه ده چه امام مهدي به د بيعت نه مخکې د بيعت نه کولو د پاره دقتل دهمکي ورکولے شي.

لشکر مہدی کے فضائل

امام مہدی کے انصار کے فضائل میں کئی احادیث منقول ہیں، جن میں چند ایک ذیل میں نقل کی جاتی ہیں:

- (1) اللہ تعالیٰ امام مہدی کے مددگار ساتھیوں کو ہر تاریک غبار آلود سخت فتنوں سے نجات دیں گے، یہ حضرات سیاہ آندھیوں میں سے ہدایت کے روشن چراغ ہوں گے، جو انگاروں کو ہاتھوں میں پکڑنے والے ہوں گے۔
- (2) امام مہدی کے ساتھی ایسے لوگ ہوں گے، جو دن کے وقت شیر اور راتوں کو ترک الدنیا عبادت گزار ہوں گے۔
- (3) مقام ابراہیم اور رکن یمانی کے درمیان امام مہدی کے بیت کرنے والوں کی فضیلت تک نہ تو پہلے گزرے ہوئے لوگ پہنچیں گے اور نہ ہی بعد میں آنے والے لوگ ان کا مرتبہ پائیں گے۔
- (4) امام مہدی کے ظہور سے پہلے ان کے ان کے مددگاروں کو پتہ چلے گا، تو یہ حضرات روئے زمین کے اطراف اسے اس طرح آئیں گے، جیسے اونٹنی کا بچہ اپنی ماں کی محبت میں جلدی آتا ہے۔
- (5) امام مہدی کے بعض مددگار بادلوں میں سفر کر کے ان کے پاس پہنچیں گے، جن کا مرتبہ سب سے عظیم ہو گا۔
- (6) امام مہدی کے ساتھیوں میں حجاز کے عمدہ خاندان اور خراسان کے ایسے حضرات ہوں گے، جو اللہ تعالیٰ کو صحیح طور پر پہچانتے ہوں گے۔
- (7) امام مہدی کے مددگار اور طہارۃ الکبریٰ میں شرکت کرنے والے روئے زمین میں سب سے بہترین لوگ ہوں گے۔
- (8) امام مہدی کے ساتھ شہید ہونے والے سب سے افضل شہداء ہوں گے اور ان کے ساتھ موجود مومنوں کو دو گنا اجر ملے گا۔
- (9) امام مہدی کے ساتھ شرکت کرنے والے حضرت عیسیٰ علیہ السلام کے ساتھ ہوں گے، جو تم سے (صحابہ کرام) افضل یا مرتبہ میں تمہاری برابر ہوں گے۔
- (10) میری نسل سے امام مہدی آئیں گے، اگر تم اس کے زمانے کو پاؤ، تو اس کے ہو جاؤ تاکہ تم بھی راہ یاب ہو جاؤ۔